
גליון מס. 117 • ו' בניסן תשמ"ח • 24.3.88
מוסף "מעריב לילדים"
היום, בעמודים 21—23
IS·27
ההחמצה
הריקה
רק נצחון
אג'קס
AJAX
עד
20%
הנחה
הצטרפי לעשרות מליוני הנשים
אשר הפכו את חמרי הניקוי של אג'קס
לנמכרים ביותר בעולם כולו.
לקראת הפסח, עכשיו ב- עד 20% הנחה
ברשתות השווק ובחנויות המובחרות.
Soupline
AJAX
נוזל ואבקה
לניקוי שרותים
חול
לניקוי ולחיטוי
קרם לניקוי
כיורים וחרסינות
נוזל ניקוי
לכל המטרות
מנקה חלונות
ומשטחי זכוכית
מרכך
כביסה

ניו-זילנד

משחררים קיטור

לא מעט יש על הלב לאלי דריקס ושלום תקוה, כוכבים בקבוצותיהם שהמאמן מיחיץ' התעלם מהם באוקיאניה • נזהרים, בינתיים בלשונם, אך ניכר שהלחץ מבפנים רב • "לא היתה סיבה מקצועית להחליף אותי", כך דריקס • "מיחיץ' יכול היה לפחות להתעניין בבריאותי"

ניר אלון (משמאל) מול האוסטרלי גרהאם ג'נינגס ביום א'. (צילום א.פ.)

אלכס פרלמן (ולינגטון)

מרירות רבה הצטברה אצל אלי דריקס ושלום תקוה, במהלך ארבעה השבועות שחלפו מאז המריאה הנבחרת לטורניר הקדם אולימפי. קל להבחין עד כמה הם סובלים ממיעוט אשראי מהמאמן מיחיץ'. יצאו ככוכבי קבוצותיהם מכבי ת"א (דריקס) ומכבי נתניה (תקוה); נחשבו כמועמדים לדקות משחק רבות באוקיאניה, במיוחד לאחר שאלי אוחנה לא בא מבלגיה – והנה: תקוה לא נכלל ולו לדקה בארבעת המשחקים הראשונים, החשובים, בטורניר ודריקס, שפתח במשחק הראשון והוחלף, נדחק ביום א' גם מה־16. מיחיץ' כמעט שאיננו מזכיר אותו כשמדבר על שחקני תור.

דריקס יותר בוטה מתקוה כשמנסה להסביר את עצמו: "אני פגוע מיחסו של מיחיץ'. לאחר המשחק הראשון עם אוסטרליה טען שהחליף אותי לא משום שלא הייתי טוב, אלא משיקול טאקטי. נגד טייוואן נתן לי לשחק ב־25 הדקות האחרונות. בישלתי גול – ואז, לא כלל אותי ב־16 נגד ביום ראשון. בתוך תוכי אני יודע שלא עשה זאת בלב שלם. זו לא ההחלטה שלו".

האם שחקן מסויים בנבחרת השפיע עליו?, שאלתי. "אתה אמרת", ענה אלי.

דריקס מספר כי הוא יודע מיהו זה שהשפיע על המאמן "אבל אינני רוצה לומר את מה שאני יודע במאה אחוז, כדי לא לגרום לבלגן בנבחרת".

להערכתו, הוא בכושר טוב: "הכושר שלי מספיק טוב כדי להיות ב־11. לדעתי, לא היתה סיבה מקצועית שמיחיץ' יוציא אותי מההרכב. אני חושב שמיחיץ' לא רק מקפח אותי, אלא פוגע בנבחרת בכך שלא נותן לי לשחק".

לדבריו הוא שומר על מסגרת אימונים רק כדי להישאר בכושר טוב. "אצטרך לחזור לארץ, כדי לשחק בליגה, וכמובן שבעתיד גם בנבחרת. בסופו של דבר: השחקנים נשארים – המאמנים הולכים".

מחלק מחמאות לאוסטרליה: "יותר טובה בהרבה מישראל. לפני שיצאנו מהארץ, טחנו לנו את הראש שהאוסטרלים משחקים רק על מהירות, כוח וכדורים ארוכים. כאן התברר שהם שחקנים במלוא מובן המלה, מהשוער ועד אחרון החלוצים".

"המאמן התעלם ממני"

לתקוה, מלך שערי הליגה (כיום), הרבה בלב על מיחיץ'. שמר תקופה ארוכה על שתיקה רועמת. אך לאחר המשחק הקשה עם אוסטרליה נפתח.

"לפני המשחק עם טאיוואן הייתי בריא. אינני מבין בשום אופן מדוע לא נכללתי, לפחות ב־16. יום לפני המשחק בכרייסצ'רץ', שאל אותי ארוק (מאמן אוסטרליה) אם אהיה בהרכב. אמרתי לו שמבחינתי, אני יכול ורוצה לשחק, ושזה תלוי רק במאמן".

בשבוע הראשון, במלבורן, סבל לדבריו מהתנכרות של מיחיץ' (תחושתו הסובייקטיבית): "הגעתי לכאן בריא. עשיתי 3 אימונים, ונפגעתי בקרסול. ואז, מאיזושהי סיבה, מיחיץ' קרא לי תייר. והכי הרגיז אותי שכל דבר שרצה להודיע לי, הגיע דרך העתונאים. המשיך לקרוא לי תייר גם כשהבראתי. חיכיתי ליום המחרת כדי להוכיח לו שמה שהוא אומר איננו נכון. ואז קרה הנר לאק ובאימון מתחתי רצועה בברך".

"ידעתי שכעבור יום צריכים לתת את רשימת ה־20 לטורניר והודעתי לראשי המשלחת שלא אוכל להועיל לנבחרת בשני המשחקים הראשונים. הצעתי להביא מהארץ שחקן במקומי. נענתי שהנבחרת תזדקק לי בהמשך".

תקווה עצוב. "מעבר לצד המקצועי, מיחיץ' יכול היה בטובו לשאול אותי לפחות פעם אחת במשך כל המסע איך הרגל שלי. לפחות כאדם. וחבל שלא עשה זאת".

מלין על כך שחודש וחצי נמנע ממנו, למעשה, לשחק ולהתאמן בצורה סדירה – "כי כל הזמן אנחנו טסים ממקום למקום".

מקווה שלא יהיו לכך השלכות להמשך העונה. "יש לי הרבה מה לעשות עם נתניה בליגה ואינני יודע איך אגמור את העונה אחרי המסע הזה". למרות זאת, איננו מצטער לרגע על שיצא לאוקיאניה. "רכשתי נסיון ולמדתי לחיות עם אנשים. חשוב לי שבארץ יירעו שאנחנו לא עושים חיים. זה בשום אופן לא מסע של בילויים ותענוגות.

"אני ישן טוב בלילה למרות שמיחיץ' לא מדבר אתי. בכל זאת, חבל שאין לו קצת יחס אלי. כשהיינו בסידני, ולצר (מאמן נתניה) טילפן אלי, העמיד טלפון לרשות שחקנים, וכל אחד נתן לי מלים יפות: עידוד. זה נתן גיבוי. קשה להיות רחוק מהבית, במיוחד כשאתה לא יכול לתרום במגרש וכשהמאמן רואה באימונים שאתה בריא, ומתעלם מכך".

שבועספורט

מודעות: גילה שניידר טל: (03)439442

עורך: אלכס דוורן
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית:
לוסי קוזמיר, יגאל אופיר
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט:
אבי בטלהיים

בשער

אירועי השבוע וגיבוריו: למעלה – לקראת אליפות השייט; למטה – ברלו, עובדיה ובריאלובסקי (צילם: עדי אבישי)

מה בגליון

מיחיץ' לא קרא את הכתובת על הקיר

התירוצים של המאמן לא משכנעים ■ לישראל הפעם צוות שהיה מוכן לתת את הנשמה, להילחם למען הרגל להשגת המשימה ■ השיטה של מיחיץ' היא שנכשלה ■ שחקנים שובצו בהרכב שלא בהתאם לתפקידם הטבעי ■ מיחיץ' לא אימץ את תיזת ההפתעה – באמצעות התקפה – שהיתה דרושה כדי לנצח את האוסטרלים ■ הקרב נראה אבוד מבלי שניסינו לזכות בו ■ מי לא ביצע מה בנבחרת לאוקיאניה ■ ניתוח ראשון

בתצלום באמצע: המאמן מיחיץ' (עם משפחתו): לא למד משגיאותיו של מירמוביץ'. מלמעלה ובכיוון השעון: רוני רוזנטל – החלוץ היחיד; אורי מלמיליאן – כרגיל התעלה רק מול טאיוואן; אלי דריקס (ליד הכותל, מניח תפילין) – מדוע ישב על הספסל; בני גינצבורג – לפחות הוא הזים את המיתוס שאין לנו שוער (צילומים: גרי אברמוביץ' ועדי אבישי)

אבי מלר

הדבר הראשון, המשמעותי, שנקבע עם שריקת הסיום למשחקה של ישראל עם אוסטרליה בכרייסצ'רץ' בבוקר יום א' האחרון (0–0) היה שההכרעה המעשית על הכרטיס לסיאול נותרה מחוץ לידיה של ישראל. אוסטרליה עזבה את העיירה הניו־זילנדית כשהיא אוחזת חזק ואמיץ בגורלה, וגם בגורל כחורינו. לחבורה של מיחיץ' לא מספיק עוד לבצע את שארית העבודה על הצד הטוב ביותר. הצ'אנס היחיד שנותר להם הוא כי האוסטרלים יעשו את יתרת המלאכה שלהם, על הצד הרע ביותר.

Wishful thoughts, כמו שבאוסטרליה יאמרו להם בחיוך.

נו, או איפה טעינו כלומר, איך הגענו למצב בו אחרי שני שליש מטורניר של ששה משחקים יכולנו רק להתבונן הצידה בקנאה ובתקוה, ולהתפלל לברק שיכה לפתע ביריב, בלי לסמוך על יכולתנו אנו?

התשובה, לעניות דעתי, יש להתחיל ולחפש לא באוקיאניה כי אם ביוגוסלאוויה, ממנה הגיע לישראל המאמן מיליאנקו מיחיץ', אשר הוביל את הנבחרת לטורניר הקדם אולימפי והצטרף לקודמו בתפקיד, יוסל'ה מירמוביץ', בכניסה לדפי ההסטוריה כמי שהצליח להשיג נקודה אחת, רזה ומדולדלת, מתוך שני מפגשים גורליים עם אוסטרליה.

לשים את הקנגורו בכיס שלו

למיחיץ' יהיו וודאי הסברים רבים לכך שאוסטרליה גזלה מאתנו שלוש נקודות מלאות ומכריעות במפגשי הראש־בראש (והוא החל בנימוקים עוד לפני יציאת הנבחרת לאוקיאניה), אבל אף אחד מהם לא ישכנע כי ישראל לא היתה מסוגלת לנצח את היריבה המושבעת הזו, לקום ולשים את הקנגורו בכיס הקטן שלו וללמד את פרנק ארוק לקח אחת ולתמיד.

אדרבא, התירוצים של מיחיץ' עוד יהיו פחות רלבנטיים מהנימוקים הפאתטיים של מירמוביץ', אחרי נסיון הנפל בקדם גביע העולם ב־1985. כי לעומת מסע אוקיאני רב בעיות ורמורליזציה לאחר הפסד ברמת־גן, היה למיחיץ' במסע הנוכחי צוות שחקנים שנתן את כל הנשמה, נלחם והאמין ברגל ובמשימה.

ובכן, אם הכדורגלנים נתנו את כל מה שיש להם הפעם, נותרו שתי אופציות להופעות התיוורות וחסרות התכלית בשני המפגשים החיוניים כל־כך עם אוסטרליה.

או שהחבר'ה באמת לא מסוגלים ליותר מזה (כלומר אוסטרליה היתה, היא ותישאר טובה מאיתנו ואין מה לעשות) או שההרכב והשיטה שהוצבו למשימה היו שגויים.

מכיוון שכבר הבהרתי כי משימת הנצחון על הסוקרוס היתה אפשרית, הרי שהטענה הראשונה כבניין הזה נופלת, ואנו נשארים עם האופציה השניה.

כמו על לוח שחמט

מיליאנקו מיחיץ', ג'נטלמן, אינטיליגנט ואיש תרבות אירופי מעודן, לא תפס את גודל המשימה. הוא הפך והפך בהרכבה של נבחרת ישראל במשחקי המכחן, שילב כדורגלנים מחוץ לתפקידם הטבעי והסיע אותם לכל הכיוונים כמו על לוח שחמט, אבל לא הבין כל העת כי המפתח להעפלה לסיאול הוא לא למצוא תלכיד שיוכל לסחוט פעמיים 0–0 מאוסטרליה – אלא לנצח אותה פעמיים. ניחא, לפחות פעם אחת.

מיליאנקו מיחיץ' לא עיכל, או פשוט לא אימץ, את התיזה הברורה והפשוטה כל־כך למעשה, ואשר על־פיה אין כלל חשיבות אם ישראל נחותה על הנייר מאוסטרליה, שווה לה, או עליונה עליה. בכל המקרים הללו הדרך לפעול היא להפתיע, כלומר לתקוף, לתקוף, לתקוף – לרוץ בזעם אל ראש הגבעה ולכבוש אותה במיומנות וחוצפה אופיינים. אם אתה באמת נחות מהיריב, או שווה ערך לו, הרי שרק העוז והיוזמה יאפשרו לך לנגח אותו. ואם באמת אתה חש עליו עליונות – אדרבא ואדרבא, הסתער עליו בכל הכח והוכח לו זאת קבל כדור וקהל.

בקיצור, במשימה שכזו אין ספק כי המוטו חייב להיות ההגנה הטובה ביותר היא ההתקפה. אלא שמיחיץ', כשני המשחקים עם אוסטרליה, המשיך לדגול בהתקפה הטובה ביותר היא ההגנה. במשחק ההפסד הראשון לפני שבועיים וחצי במלבורן (2–0 לאוסטרליה), אפילו לא הסתיר את שאיפותיו ל־0–0 נחמד ומרענן להמשך הדרך. הוא עלה איפוא למשחק עם שלושה בלמים (אבי כהן, ניר אלון, מנשה שמעונוב), עם כריאלובסקי ואפילו רוני רוזנטל כקשרים, ורק אלי דריקס בחוד. במחצית השניה, הוחלף הקשר תוקף (תיאורטית) אורי מלמיליאן, בלותם נינג'ה נוסף, מוטי איוניר. והתוצאה? – כך ייעשה למי שעולה למגרש רק כדי לעצור את היריב ולא כדי להראות את נחת רגלו.

זרים בחולצתם

ובמשחק בכרייסצ'רץ', השבוע, משחק ההזדמנות האחרונה? – לא היתה שום ברירה אחרת, היו מוכרחים נצחון, איך משיגים אותו? – התורה עפ"י מיחיץ' פשוטה: שלושה בלמים... אמנם, לא שמעונוב חיזק את מרכז השרה כי אם ירון פרסלני – אך בשני המקרים נשלפו כדורגלנים מתפקידם הטבעי והוטלו למשחק "הכי חשוב" של הנבחרת, לדרשׁ בחולצה ובתפקיד זרים להם...

וכתוצר? – רק בריאלובסקי ורוזנטל, או למעשה רק רוזנטל, שכן דניאל מעדיף לעסוק במשימות קישור הרבה לפני רחבת היריב. רק כאשר באו מים עד נפש הוכנס ניר לוין להתקפה בשלהי המשחק, אבל גם עימו לא היה לישראל אף שחקן שיוכל לאיים על אוסטרליה גם מגבוה. דריקס? – כלי הנשק היעיל (לפרקים) הזה, מי שמסוגל להתמודד על כדורי גובה, לנגוח או לפחות לספח אליו כלם או שניים ולהוריד מתשומת הלב לה זוכים אחרים ברחבה, ראה את הבושות מהספסל. שלום תקוה? – הוא הרי התגלמות החלוץ הטכני – שטויות, אצל מיחיץ' הוא אפילו לא הגיע לטופס המשחק.

מיליאנקו מיחיץ' לא קרא את הכתובת על הקיר. לפני שנתיים וחצי נפל הבנין של מירמוביץ' והתמוטט על כרעי שגיאות רציניות בעורף וחוד מדולדל וחסר מעוף (רק ארמלי ואוחנה – רוזנטל וסלקטר הוכנסו כצעד של יאוש, במלבורן ור"ג גם יחד, אחרי הרקה ה־68!). מיחיץ' חיזק את העורף, אך לא הצליח להפחית את טעויותיו והפנדל של קלינגר וההזנחה של אבי כהן בהפסד 0–2, ואילו אל ההתקפה, כקודמו, התייחס כאל גורם זניח לחלוטין.

אילו היה המאמן היוגוסלבי של ישראל מעלה לשני המפגשים הגורליים עם אוסטרליה את כל "כח האש" שלו, ומהמר על "תמות נפשי עם חלוצים", ייתכן והיה בכל זאת מפסיד את המאבק, אבל לפחות הוא היה יודע שהוא ניסה.

היום המצב גרוע בהרבה: הקרב נראה אבוד מבלי שאפילו ניסינו לזכות בו. ■

עוד נשיג את הכרטיס לסיאול

אבל זה יהיה בקופות או במכירה מוקדמת ■ לכדורגל אולימפי אין ביקוש רב ואולי נקבל הנחה קבוצתית ליציע הכבוד ■ אגב, ההחמצה של דניאל היתה מעמדה דומה לזו שאוחנה כבש במינסק – אלא שבדימיון הזה אחר ועוד אחד לא נותן תיקו ■ טייוואן זה לא דן־בוס

מיחיץ' אמר שהשידור הטלויזיוני יפיח מורל בבחורים, כלומר לא השידור הוא מה שחשוב, אלא הצפייה בו תציב את האומה כולה מאחורי הנבחרת במשימתה. חלקים נכבדים מהאומה, כולל אפילו אשתי שנענתה לקריאתו של מיחיץ', התכנסו בסלוני להחזיק אצבעות לבחורים ופיצוחים בין האצבעות.

ארבע שעות קודם לכן, כדי שלא נשכח שמדובר בכדורגל, הקרינה הטלוויזיה את ליברפול ובדיעבד נוכחנו שמדובר בשני משחקים שונים. אצל האנגלים הכל בזה פשוט. מסירה, שתיים, שלוש וגול. טיק־טאק מרגל לרגל ומרגל לרשת. ואילו שם ב"כנסיית הצלוב" (כרייסצ'רץ') הכל נקנה בסבל ויסורים. כמעט כל מהלך מלווה בתיגרות, סטירות, יריקות, חבטות, חיסולים הדדיים, כניסות אלימות. בעיטה בראש של פרסלני. פה ושם נבעט גם הכדור. לטורניר הבא מומלץ, כהצעת שכני אמיר, לשלוח את הימ"מ.

במניין העבירות צברו בחורינו 43 לעומת 36 של האוסטרלים, מה שמוכיח שההרכב הנוכחי התאזן בברוטאליות עם ה"סוקרוס". אבל בדרך אבדה העליונות הטכנית המופלאה שלנו. אבל זו אבדה, כמדומה, כבר אי־שם בסוף שנות השבעים.

יורם ארבל ורוני רוזנטל טסו ביחד, שלושים שעות באויר. מזל שמיזנטי לא טס עמם. אם הם הגיעו עייפים, נקל לתאר איך הוא היה מגיע. גם אוחנה לא הגיע.

והנה הערה שתיזרה מלח על הפצעים: ההחמצה של בריאלובסקי היתה מעמדה דומה לזו שאוחנה, בנפקודתו, כבש במינסק; אלא שבדימיון הזה, אחד ועוד אחד לא נותנים תיקו.

כאשר סולק בריון אוסטרלי מהמגרש, התגנב חשש ללבנו, כיוון שמן המפורסמות הוא שנחיתות מספרית מוריקה עודפי מרץ ונחישות המאפיינים מעטים מול רבים. אולם, יתרון אוסטרלי זה התקוז במהרה ע"י עבירה, שהרטיב יריב והשופט לא סבר שמדובר בגשם.

ככל שנקפו הדקות, השתלטה הפסימיות על ששת יושבי הסלון ועל האוהדים בניו־זילנד, שמסטרם לא עלה בהרבה על כך. דקות הסיום הוקדשו לספקולציות וסיכויי התנערות. והתקדים של מכבי ת"א כדורסל, עולה לדיון, אבל טייוואן היא אפילו לא דן־בוס, בני, ששיחק פעם בהטועל כפר־מנחם, בונה על הניו־זילנדים אבל מה אפשר כבר לצפות מכאלה שהפסידו אפילו לנו.

סגנות הבית האוקיאני עשויה להבטיח את הכרטיס לסיאול, אבל רק בקופות או במכירה מוקדמת. לכדורגל באולימפיאדה אין ביקוש רב ואולי נקבל הנחה קבוצתית ליציע הכבוד.

אגב, הודות הנטל האולימפי מעל כדורגלנינו תוכל לרכז כעת את תשומת הלב לדברים החשובים באמת כמו גובה הפרמיות שמגיעות לבחורים והאם יסקיש הסכומים להתנערות. נוספת ומחודשת על מרכזי הקניות של לוס־אנג'לס.

משה גורלי

זה קרה/יקרה

א. טבק

מכבי ת"א: כדורגלנים בילו בקאזינו לא חוקי

מכבי ת"א איננה מצליחה במשחקי הליגה וגם לא בגביע הטוטו, אך חוסר ההצלחה איננו במישור הספורטיבי בלבד. גם בנושא לא פחות חשוב, המשמעת, הכשלון הוא גדול. למרות שלראשי מחלקת הכדורגל באגודה דווח הדבר, לא ננקטה שום פעולה לתיקון המצב.

אוהד ידוע של מכבי ת"א, חבר עמותת מחלקת הכדורגל סיפר בישיבה רשמית שאליה הוזמן סגן יו"ר המחלקה, ישראל (חלאולה) חליבנר, כי הוא עצמו בילה בקאזינו לא חוקי בארץ ולהפתעתו הרבה גילה ליד שולחנות משחק סמוכים, שלושה מכדורגלני מכבי ת"א.

יתרה מזו: השחקנים עשו בקאזינו הזה בלילה, ובשעות שעל ספורטאי להיות במיטתו, כדי לנוח לקראת משחק ליגה.

חבר העמותה התלונן באוזני חליבנר על כך שהפרות המשמעת הללו אינן ידועות למנהלי הקבוצה, שגם אינם מעודכנים במעשי שחקניהם.

הפגישה נערכה במסגרת נסיון של מחלקת הכדורגל לגייס כספים נוספים מן האוהדים, חברי העמותה.

חליבנר אישר לפני שאכן שמע על המקרה בקאזינו, אך לדבריו הדבר אירע לפני חודש, לפני שנסע לחו"ל. כן סבור חליבנר שתלונה כזו היא מחוץ למסגרת הרשמית של המועדון ואינה חייבת טיפול מצידו.

מאחר שעל המקרה יודעים אנשים נוספים במכבי ת"א, הם בדעה אחרת. להערכתם, המדיניות הנקוטה שם שלא להגיב על הפרת משמעת כזו, לא תשפר את המשמעת בקבוצה ולא תסייע להצלחה הספורטיבית.

במישור אחר מתברר, כי למרות שהשוער בוני גינצבורג חזר ליכולתו הטובה, אין כוונה להחזירו בעונה הבאה למכבי ת"א. כאן מרוצים ממשה מרכוס. מכירתו או השאלתו של גינצבורג פירושה הכנסה כספית נאה למכבי ת"א, שזקוקה לכסף, עקב הגרעון שבו היא מצוייה.

קופצים על בוני, לאחר שגילה יכולת טובה בנבחרת, לא יחסרו.

ישראל חליבנר: אישר ששמע על כך

הפועל חיפה: צפויה הדחת היו"ר

עוד לפני תום העונה צפוייה הדחת יו"ר הפועל חיפה, אני שוסטר. הרקע: אי שביעות רצון מתיפקודו. היורש יהיה חבר אחר בעמותה, אם כי קיימת אפשרות למינוי של אישיות מבחוץ, בתנאי שתהיה מסוגלת לגייס כספים.

מתברר ששוסטר לא הצליח לגייס כספים מעבר להקצבות המגיעות להפועל חיפה ממרכז הפועל וממועצת הפועלים. בעקבות זאת נוצרו יחסים לא תקינים בינו לבין אנשי מפתח במועצת הפועלים. התוצאה: מפ"ח לא מגדילה את הקצבתה הכספית, כל עוד שוסטר משמש בתפקיד יו"ר.

חובות הפועל חיפה לא קטנו בתקופת שוסטר והגרעון לא יאפשר כנראה להתחיל עונה חדשה בצורה מסודרת.

חברי העמותה סיפרו כי מסיבות אלו ואחרות, הם מתכוננים להדיח את שוסטר עוד לפני סיום העונה, כשיתברר סופית מצבה של הקבוצה בליגה. עד אז אין רוצים בזעזועים שעלולים לפגוע בסיכויי הפועל חיפה לעלות לליגה הלאומית.

אשקלון (ליגה א') מחזרת אחרי ג'ק מנסל

למאמן האנגלי ג'ק מנסל טוב בארץ השמש ישראל – ביחוד משום שאשתו אוהבת את הארץ. מסיבה זו הוא שוקל ברצינות הצעה להישאר ולאמן קבוצה גם בליגה א' – בתנאי שיהיו לה כל התנאים הדרושים לאימון ולהצלחה.

נודע, כי באחרונה היו מגעים בינו לבין איש מרכזי בהנהלת הפועל אשקלון, ביוזמת האחרון. מנסל אף ערך סיור מודרך בעיר, כדי להתרשם ממנה ולהיוונכח, כך אמרו לו מארחיו שבאשקלון מושבה אנגלו סאכסית גדולה, כך שלא יהיה בודד בה.

חלוץ מכבי ת"א בני טבק מנסה לשדך בין מנסל למכבי הרצליה. המגעים אינם בהילוך גבוה, לפי שעה (יש עוד זמן לכך) – אך מתקבל הרושם שמנסל ישאר בישראל עונה נוספת וידריך קבוצה לא מהליגה הלאומית. תנאיו הכספיים מאפשרים את העסקתו, כי במקרים רבים הוא זול ממאמנים ישראלים.

מכבי חיפה בודקת הצעה לרכוש שחקן הונגרי

מכבי חיפה היא הקבוצה הראשונה שהחתימה מאמן לעונה הבאה – אמציה לבקוביץ. היא גם החלה כבר בהכנות נוספות כדי להבטיח מה שיותר הצלחה לקבוצה בעונת 1989.

ללא רעש נבדקת בחיפה האפשרות להביא לארץ חלוץ הונגרי, הנשוי ליהודיה.

המאמן הותיק אריה קוך, הממליץ על החלוץ הזה. המידע הגיע אליו באמצעות קשרים שיש לו בהונגריה. בהתאם לתקנון ההתאחדות, יוכל ההונגרי, שאינו יהודי, לשחק בישראל, כתוצאה מנשואיו ליהודיה. הדבר מקובל גם בכדורסל.

נראה כי אין בכוונת מכבי חיפה לקנות "חתול בשק". אם יוחלט על רכישת ההונגרי, יצאו אנשי המקצוע אמציה לבקוביץ והמנהל המקצועי ג'וני הרדי, להונגריה, כדי לעמוד מקרוב על יכולתו של המועמד.

לדניאל בריאילובסקי, העומד לשוב בשבוע הבא לישראל מאוקיאניה, צפויה הפתעה לא נעימה. החיפנים ינסו לשנות את מרכיבי השכר בחוזהו, לא מדובר בהפחתה, אלא לקבוע בחוזה שרק הצלחה ספורטיבית תביא בעקבותיה תשלומי שכר גבוהים יותר.

כיום משתכר בריאלובסקי 8000 דולר נטו בחודש ובכוונת החיפנים לקבוע בחוזה המחודש שדניאל יקבל סכום זה רק אם הקבוצה תצבור נקודות ליגה ולא באופן אוטומטי, גם כשהקבוצה נכשלת. הסכום הנ"ל אינו כולל 100 אלף דולר שבריאלובסקי קיבל כדמי חתימה על חוזה לארבע שנים וארבעה כרטיסי הטיסה השנתיים שלו לביקורי משפחתו בדרום אמריקה.

ההנחה בחיפה היא שבריאלובסקי לא יסכים לשינויים בשכרו. למרות שאין לו הסכם כתוב בעניין הזה, איש אינו מתכחש לו ואין כוונה להפר אותו חד צדדית. אולם אם דניאל ידחה את ההצעה לשינוי במרכיבי שכרו, יוצע לו למצוא לעצמו קבוצה אחרת – כלומר הוא יימכר.

דניאל סיפר לא אחת שיש לו הצעות מקבוצות באירופה. בחיפה מעריכים שבריאלובסקי יימכר ואז תוכל מכבי חיפה בכסף שתקבל תמורתו לקנות חזרה את רוני רוזנטל.

אריה קוך. ההמלצה היא שלו

כדורסל +

משה לרר

חצי הגמר מתחיל כבר הערב

שום דבר לא ישכנע אותי שפרטיזן בלגראד היא אכן הקבוצה הטובה ביותר בבית הגמר. כולם יודעים שביוגוסלאוויה יש עוד קבוצה, ציבונה זאגרב שמה, שאיתרע מזלה והיא נדחקה למפעל קוראץ', שם סיימה במקום השני, אחרי ריאל מדריד.

שום דבר, אפילו לא נצחון של היוגוסלאווים על מכבי הערב, ביד־אליהו, מה שלא נראה שיקרה לי, ואם כן – תהיה זו מכבי שתפסיד את ולא פרטיזן שתנצח.

אני מחזיק בדעה זו למן השלבים הראשונים של המשחקים בבית הגמר. מה ששיכנע אותי – היה הפסדה הטפשי של מכבי בבלגראד. עומדת חמישייה יוגוסלאווית ואומרת למכבי "קחי את המשחק" – ומכבי לא לוקחת. לו עשתה זאת מכבי במחזור השביעי – לא היתה צריכה להזיע ולחפש בנרות נצחון־חוץ נוסף על זה שהשיגה בקלן ובוודאי שלא היתה נקלעת לדוחק־זמן לקראת משחק הערב.

מעניין שמי שכן לקחה את ההזדמנות בבלגראד, הגם שהמשחק לא היה חשוב כלל עבורה, היתה סאטורן מקלן. ומי זו סאטורן – ראינו כולנו ביד־אליהו לפני שבועיים.

דורון ג'מצ'י (משמאל) מול סאסא דז'ורדז'ביץ'. בבלגראד מכבי לא לקחה. הערב היא חייבת.

★ ★ ★

בית הגמר השנה אינו מחולק ל"טובות" ול"לא טובות". אני מסמפט מאוד את ברצלונה, אך אם זו נכשלת דווקא בסרטוחנבוס אצל דן־בוס, מקום שם נכשלו עד כה רק אורתז ו...מכבי, הרי ש"בארסה" צריכה לשלם את המחיר, או לפחות להחזיק הערב אצבעות לפרטיזן שתעשה עבורה את המלאכה.

למראה המשחק האחרון של מכבי באורתז, היתה לי שוב הרגשה שהמארחים אומרים למכבי: "קחו את המשחק". לרגע דימיתי את ג'ורג' פישר יושב על הספסל הצרפתי ומתדרך משם את מכבי ת"א. "אתם לא רוצים את הופנאגלז – בבקשה. הוא לא ישחק במחצית הראשונה", אמר כאילו פישר, המאמן הכי אלגנטי בבית הגמר.

בלי שפלר והופנאגל, דומה אורתז למכבי בלי מיקי ומוטי, ואם בכל זאת ניצחה מכבי בלי השניים – תארו לכם עד כמה גרוע מצבם של הצרפתים.

★ ★ ★

המחזור האחרון, שכל משחקיו יתקיימו הערב, עשוי להיות החזרה הכללית של שלב חצי הגמר בגנט, ב־5 באפריל. במשחק הראשון שם, צפויות להתמודד פרטיזן (מקום 1) עם מכבי ת"א (4) וטרייסר (2) עם אריס (3).

תכנית המשחקים זימנה לנו את משחקי ה־5 באפריל כבר להערב. רק אחד בעל דמיון פרוע כשלי, יכול להתנבא שהגמר, ב־7 באפריל, יתנהל בין טרייסר למכבי. לתת תחזית שכזאת, אחרי ה"דרבי" האחרון, זו אולי קצת חוצפה.

אולי אני מקדים את המאוחר ואולי אני הוזה. אחרי ה"דרבי", ולמרות הכל, אני עדיין בדעה שמכבי צריכה לנצח הערב את פרטיזן. ואם אמנם כך יהיה – עלולה האלופה היוגוסלאווית עוד להצטער על כך שלא חישבה את מהלכיה טוב יותר והעדיפה (כמו אחרות, אני משער) שמכבי תהיה יריבתה הראשונה בחצי־הגמר בגנט.

★ ★ ★

ועוד משהו על מכבי. בהשתוממות קראתי שסוף סוף הצליח רלף קליין לגבש חמישייה אחת וזו אינה כוללת את מיקי ומוטי, שלא לדבר כבר על דקות המשחק הספורות להן זכה מוטי אחר, דניאל, באורתז.

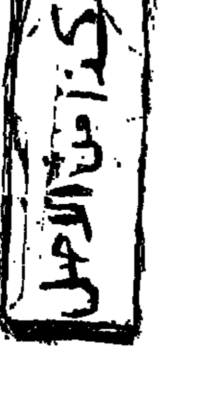
האם לקראת סוף העונה השיג רלף את מה ששום מאמן בכיר אחר אינו שואף לו, היינו לשחק עם חמישייה אחת?

זה כדורסל ב־1988?

אם זה כדורסל – אני מעדיף לחזור 35 שנים לאחור. אז ראיתי את החמישייה הנצחית של מכבי – קורמן, וינר, עופרי, שניאור ורלף. כן, רלף, בשגדעון בירנבוים היה השישי הנצחי.

מכבי של השנים האחרונות, כך בכל אופן התרשמתי, היתה תמיד גאה בספסל החזק שלה (אם כי הוא תמיד נעש), אבל לבוא היום, בעידן של כדורסל מקצועני ולרצות להתבסס רק על חמישייה אחת? – גם לארי בירד יצחק מאתנו.

מאמן ג'ורג' פישר. בלי הופנאגל.

על המסמר

עמנואל רוזן

"הגיע הזמן להחליף את מכבי בשלטון"

דני קורן (מימין) עם מנהל מכבי ת"א שמלוק מחרובסקי. "יש עתה תקופה שחונה ביחסים בינינו" (צילם: עדי אבישי)

אחרי הכל, תל־אביב היא עדיין עיר בצהוב. עד שיוכח אחרת, נצחון של האדומים הוא עדיין בחזקת סנסציה ושמחה אדומה היא עדיין שמחת עניים. השחקנים של מכבי הם עדיין כמו חברים שלי ושלך, סחבקים – "דורון, מיקי, חן" ושל הפועל – מרסר ולא סתם לאבן, פרישמן ולא סתם כך, עמוס.

מכבי היא עדיין הדגל, והפועל – הסמרטוט (האדום) שלה.

– דני קורן, יושב־ראש הפועל תל־אביב, האיפוק שגזרתם על עצמכם אחרי הנצחון בדרבי היה מוגזם במקצת. מה קרה? אתם לא רוצים להרגיז את הפרות הקדושות?

– "תראה, קודם כל עובדה: מכבי תל־אביב היא קבוצה טובה. אי אפשר לבטל אותה. יכול להיות שהמחסום הפסיכולוגי נעלם, אבל הם עדיין מסוגלים לנצח אותנו, לא? אז למה לנו ליצור שאננות ולהיות בעננים כשהדרך כל כך ארוכה. אנחנו שמחים, שמחים מאוד, אבל לא רוצים ליצור אשליות, לא לעצמנו ולא לאף אחד אחר"

– והמחסום הפסיכולוגי אכן נעלם?

– "לא נעלם, אבל הוא נמוך יותר. כל נצחון תורם לזה, מה עוד כשמנצחים פעמיים בשנה. אני חושב שהרתיעה ממכבי איננה כפי שהיתה וזה תורם לכך שנוכל לשחק נגדם בפעם הבאה חופשיים ורגועים הרבה יותר".

– דני, למרות האיפוק, אני מתאר לעצמי שבכל שמחת נצחון על מכבי יש גם לא מעט שמחה לאיד. שמחה לאידו של המצליח הנצחי, שדומס ודורס בלי רחמים כבר שמונה־עשרה שנה.

– "אין ספק שנצחון על מכבי איננו סתם עוד נצחון. אני לא מרגיש שיש שמחה לאיד, אינני חושב כך. אנחנו לא מעוניינים להשפיל או לרמוס – נסתפק גם בנצחון פשוט. העניין הוא, שכיום ברור לנו שביום רגיל אפשר לנצח את מכבי. שזו לא משימה דמיונית. פעם זה לא היה כך. עד לא מזמן, דיברו בהפועל על 'להפסיד בכבוד' או על 'דקות טובות שלנו במהלך המשחק'. כיום, משהו השתנה. זה לא אומר שנהיה אלופים, אבל זה מעיד על מצב חדש".

– כלומר, אם לא תיקחו השנה אליפות תראו בכך כשלון?

– "תראה, זה לא מצב שבו אנחנו טובים במידה ניכרת יותר מכל הקבוצות, אבל נכון יהיה לומר שהשנה עומדת בפנינו הזדמנות שלא היתה ושאולי גם לא תהיה".

– למה לא תהיה? מה, זה מקרה חד פעמי?

– "הם הרי ילמדו את הלקח, ישקיעו בשנה הבאה יותר כסף ברכישת שחקנים טובים יותר. מכבי היתה ותהיה הקבוצה היקרה בארץ. השנה הם במצב קשה, מצב של החלפת מנהיגות, של הרבה בעיות. זו ההזדמנות שלנו".

דני קורן, יו"ר הפועל ת"א כדורסל, עדיין תחת הרושם החזק של הדרבי: "המחסום הפסיכולוגי־הונמך. הרתיעה ממכבי נעלמה" ■ "לא, אין שמחה לאיד" ■ "מכבי תלמד את הלקח ולשנה הבאה תשקיע יותר כסף ברכש שחקנים טובים יותר" ■ "כן, 18 שנות אליפות עשו את מכבי למשהו הדומה לנבחרת ישראל" ■ "הם לא השלימו עדיין עם ההפסד בגביע"

– אתה רואה כבר מה יקרה למכבי בשנה הבאה, אבל מה איתכם? אתם לא מסוגלים לבנות קבוצה ליותר מעונה אחת?

– "אין ספק שכדי לעשות זאת צריך לבוא שינוי ניהולי בהפועל תל אביב. יש לנו בעיה קשה בתחום הזה, ויש שתי אפשרויות: הקשר עם מועצת הפועלים יהיה הדוק יותר, או שיווצר נתק וקבוצת אנשים עצמאית תנהל את הקבוצה הזאת".

– אתה בעד נתק?

– "תשמע, אני בעד שינוי. אני בעד מצב שתזורים המזומנים לקבוצה יהיה בתיזמון מתאים. שהקבוצה הזו תנוהל כעסק בלכלי לכל דבר, עם עורף כלכלי רציני. אם לא יבוא השינוי הזה, קשה יהיה לנו להתמודד עם מכבי כשווים מול שווים לאורך זמן".

– נחזור למכבי. אתה ודאי מודע לכך שמכבי תל־אביב היא נבחרת ישראל, בפועל. בתקשורת מתייחסים אליה כך ולפעמים נדמה שגם במכבי כמעט דורשים יחס כזה. זה לא חורה לך?

– "קודם כל צריך לומר: זו תוצאה ברורה של שמונה־עשרה שנות אליפות. זו תופעה מובנת. אני רק אומר, שלדעתי טובת הכדורסל הישראלי דורשת שיהיו עוד שתיים או שלוש קבוצות שיאזנו את המצב. שלא יקרה מצב, שבו אנו מעבירים משחק לאוסישקין ובתקשורת תוקפים אותנו כמעט באופן אוטומטי, כי עיתונאים מסויימים פשוט לא מסוגלים להעלות על דעתם שמכבי הגדולה טועה לפעמים בטיעונים שלה. אולי באמת הגיע הזמן להחליף את מכבי בשלטון".

– אתה שומר על קשרים עם ראשי מכבי?

– "ישנה עכשיו תקופה שחונה ביחסים בינינו".

– למה?

– "לדעתי, הם עדיין לא השלימו עם ההפסד שלהם בגביע המדינה. הם כועסים עלינו שניצחנו ושעשינו את זה באוסישקין על אפם וחמתם. הם כועסים שהמיתקפה שלהם להעברת המשחק ליד־אליהו, לא הצליחה. הרי הם בעלי הבית? הייתי אומר שזה זיעזע אותם והם החליטו ללמד אותנו לקח".

– איך הם עושים זאת?

– "למשל בכך שהם תובעים אותנו על חוב כספי. זה מיותר ומגוחך. הם הרי לא עושים את זה בשביל הכסף, אלא כדי ליצור מתח ומומנטום של אנטי־הפועל בתקשורת. הם הרי תמיד יזכו לתמיכה וכנראה שיש להם בעיה קשה לעמוד בביקורת". ■

חג המפרשים

יונתן הללי

אחד משישה הצוותים של ישראל, רן וניר שנטל וסירת ה־470 שלהם. המטרה: סיאול

הדיילות החינניות – דיילת צמודה לכל משלחת

ביום א', בחופים המטופחים של חיפה, תיפתח אליפות העולם במפרשיות 470 – לראשונה בארץ כדגם האולימפי – והיא מבטיחה מקצוענות ורמה גבוהה. המארגנים מצפים לאלפי סקרנים שינצלו את שבוע הפסח, כדי לראות את התחרות הססגונית.

כשהכריז ראש העיר, אריה גוראל: "נהפוך את חיפה למרכז ספורט ימי עולמי" – התכוון לכך ברצינות. בעוד שלושה חודשים תארח חיפה גם את אליפות העולם בגלשנים.

באליפות ה־470 ישתתפו 300 שייטים, 125 סירות (רובן בבעלות השייטים ואחרות הושכרו להן), מ־24 מדינות, ביניהן יפאן, דרום קוריאה, יוון, צרפת, אנגליה וארה"ב. כולן רואות באירוע שלב־הכנות אחרון כמעט, לשייטיהן, לקראת אולימפיאדת סיאול. אפשר איפוא לקבוע כמעט בוודאות, שבחיפה נראה את אלופי האולימפיאדה ה־24... מכל מקום, נראה כאן את הצמרת.

ישראל, שבה כ־300 שייטים, בכל המקצועות בענף, תיוצג עם ששה צוותים – "שניים, ואולי שלושה, עשויים על־פי התחזיות והישגי העבר, להתברג בעשיריה הראשונה באליפות", אומר יו"ר איגוד השיט דורון עזרא. מי הפייבוריטים? – עזרא: האחים רן ודן טורטן והתאומים אלדד ואמיר עזרא. ראשי איגוד השייט מקווים שלפחות צוות אחד יזכה במדליה – מה שיעניק לו אוטומטית את הכרטיס לסיאול.

הזינוק יינתן ביום ג', לאחר שני ימי מדידות ושקילה, בידי הנשיא מר חיים הרצוג. באותו יום, אחה"צ, ייערך מצעד הפתיחה הססגוני, גם כן במעמד הנשיא, ראש העיר ויו"ר הוועדה הציבורית של האליפות, מנכ"ל צים מתי מורגנשטרן.

בסיום יום התחרות השני יתקיים ערב עמים, במעמד שר התיירות אברהם שריר. ביום התחרות החמישי, כ־3 באפריל, יבקר באירוע שר החינוך יצחק נבון ולמחרת – הנעילה, במעמד מ"מ ראש הממשלה, שמעון פרס. במקביל ייערכו אליפויות ארציות בגלשני גלים ומפרש, בחוף בת־גלים.

יו"ר מטה האליפות, ד"ר מרדכי פרי, מסר כי לכל משלחת תוצמד דיילת מלווה, הדוברת את שפתה. השייטים ייהנו מפינוקים – שוקולד, ממתקים סלסלות פרי וחבילות שי לטיפוח העור (לשייטות).

חוף השקט, אתר האליפות שעלותו מיליון ש"ח, שופץ בהשקעה של כ־100 אלף שקל. במקום יהיו שירותים למתחרים ולצופים: מודיעין, ניירות דואר, שירותי בנק להחלפת מטבע וכו'.

על האירגון המקצועי מופקדים יורם קידר (קצין התחרות), בנימין מעיין, יוליוס לנקנשטיין, צבי זיבלט, דורית שטרילר וקצין העתונות דני שיינין.

האליפות תהיה ממוחשבת ובכל דקה אפשר יהיה לקבל מידע מפורט ועדכני על המתרחש.

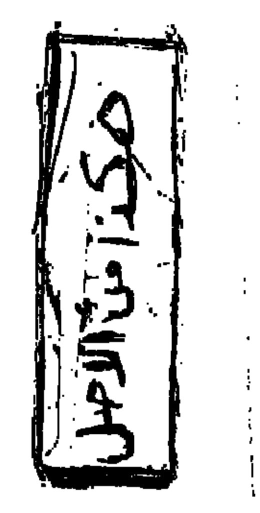
מסלול התחרות הוא דמוי משולש ואורכו 11 מיל ימי. על המפרשיות לעבור אותו שש פעמים, לאורך צלעות המשולש. מחציתו של המסלול היא נגד כיוון הרוח. בקטע שמול הרוח, מפליגים בזיג־זג בנתיב הנמצא בזווית חדה למשב הרוח. משושה השייטים לוקחים בחשבון לדירוג הסופי את חמש התוצאות הטובות של כל מפרשית. קו הזינוק נקבע בין מצוף לסירת השיפוט והוא, הזינוק, השלב הקריטי בתחרות ודורש מיומנות. פגיעה בזינוק בכלי שייט אחר, פוסלת את הפוגע.

אליפות העולם ב"470" – הראשונה בישראל בדגם אולימפי – תיפתח ביום א' ■ הזינוק לים ביום ג' ■ מה צפוי? במה מדובר? מה זה "משולש", "ראשי", "חלוץ" ו"ספינקר"? ■ מי ייצג את ישראל?

הניקוד נקבע על פי סדר חציית קו הסיום. בים, חוקי זכויות דרך המבוססים על תקנות ימיות. חריגה מהן גוררת פסילה. שתי סירות שיפוט פועלות במקביל, מהים ומהיבשה, בנוסף לועדת עירעורים.

ההתאחדות הבינלאומית לשיוט מכירה בשבעה דגמים אולימפיים וה־470 (על שם הסירה שאורכה 4.70 מטר), הוא הפופולארי והנפוץ ביותר. גוף הסירה עשוי סיבוגלס. יש לה שני מפרשים – "ראשי" ו"חלוץ", ששטחם 12 מ"ר ומפרש נוסף "ספינקר". בצרות כל סירה הגאי ואיש צוות.

"השייט הישראלי עומד לפני אחד האירועים החשובים בתולדותיו ובתולדות הספורט שלנו כולו", אומר דורון עזרא. "אני משוכנע שנעבור את התחרות בהצלחה". ■

חיזוק משמעותי מאוד

צילום: עדי אבישי

בחולון, כדורסל, לא זוכרים מתי באחרונה זכו בכדורסלן חיזוק יעיל כמו ג'ו דאוסון. מקום מכובד בטבלת מלך הסלים מזמן לא נשמר בקנאות עבור נציג חולוני, כמו מעמדו של הסמול־פורוורד, שלצער כולם אוסף את מרבית נקודותיו בצפיפות שמתחת לסל דווקא. הקנס האסטרונומי שחטף כשאיחר עם חברו אוראנג' בטורניר בהולנד, עדיין מרתיח אותו, אבל השורה התחתונה, למרות הכל, היא שהוא מבסוט כאן. אוהב את ישראל אלימלך, מרוצה מזיסמן; גם על האחרים מוכן לדבר, אבל לא לציטוט. ואיך אומר עליו מאמנו האמריקני מארווין קסלר? – מקצוען. זו ההגדרה

בן כספית

מאז שהגיע ארצה, לא הפסיק ג'ו ראוסן לקטר. מזג האויר, הדירה, המכונית, המאמן, מה לא. הכל הלך לו הפוך. אלא מאי, ראוסן, בנוסף להתמרמרות התמידית שלו, הקפיד להתייצב לכל משחקי הפועל חולון ולעשות שם, במגרש, בדיוק את מה שמצפים ממנו. לקלוע סלים, והרבה.

זה זמן רב, רב מאוד אפילו, שהפועל חולון כדורסל לא שלחה נציג מטעמה לטבלת מלך הסלים. ראוסן נמצא שם מאז פתיחת העונה, ועוד במקום השלישי המכובד ("יכולתי להיות בקלות גם במקום הראשון, אם המאמן לא היה מגביל אותי, ואם הייתי חושב על עצמי ולא על טובת הקבוצה").

אז מה, בעצם, עבר עליו מאז שהגיע ארצה? מה לא. זה התחיל רע, כבר עם הדירה. ראוסן מספר שקיבל מהפועל חולון דירה מוזנחת, בלי הריהוט הנדרש, ועם מנעול דלת רפוק. היו פעמים שנתקע, לדבריו, בדירה, ולא יכול היה לצאת לאימון בגלל המנעול הארור. בסוף, אחרי כמה חודשים, מצא דירה חלופית.

והיתה גם המכונית. ראוסן תיפש מכונית כבר מיומו הראשון בארץ. מישהו בחולון המליץ לו על המכונית (טלבוט 79'), והוא קנה. כן, במכונית הוא נתקע כבר שלוש פעמים, לדבריו.

גם במעלית הוא הספיק להיתקע. המעלית בביתו של המאמן מארווין קסלר. זה היה לאחר אסיפת קבוצה, כשראוסן, אלימלך, מאור ושחקנים נוספים, נדחקו לאותה מעלית ארורה, ונתקעו בה. נסיונות החילוץ ארכו כמעט שעה, שנחרטה אף היא עמוק עמוק בזכרונו של האמריקני העדין.

ולמה שכחו אותו באליפות הדאנק?

לא, לא חסרו לדאוסן רגעים שחורים נוספים. עניין פעוט, שהעלה את חמתו, היה היעדרותו מאליפות הדאנק שהתקיימה לפני כחודשיים באולם האוניברסיטה בתל־אביב. דאוסן כלל לא ידע על התחרות, כי לא אמרו לו. שמוליק זיסמן דווקא, עמיתו לקבוצה, השתתף באותה תחרות (לקליעות 3). דאוסן נזכר שדווקא התפלא להיכן נעלם זיסמן ומדוע לא בא לאימון. כשנודע לו שהוא בתחרות דאנקים וקליעות 3 – רתח מכעס. "הייתי מנצח את הרולד קילינג (זה שניצח בדאנקים) בקלות. כבר ניצחתי אותו בדאנקים".

אבל המקרה השחור ביותר – "האירוע הכי לא פייר שאירע לי בימי חיי" – קרה בהולנד. טורניר חג המולד, בוקר משחק גורלי, דאוסן וקני אוראנג' אינם. כלל לא הגיעו למלון בלילה שלפני כן. בצהריים, חמש דקות לפני היציאה למגרש והשחקנים כבר על האוטובוס, ירדו שני שחקני החיזוק של חולון, מתנשפים, ממונית.

אם היו שוברים באותו רגע ביצים על מצחם של מישקה לפרדון, מארווין קסלר או מוטי רנגברג, הן היו הופכות לחביתות בן רגע. אוראנג' ודאוסן הצטרפו, אמנם, לאוטובוס, אבל לא שותפו כמהלך המחצית הראשונה של המשחק. משירדה חולון להפסקה בפיגור גדול, נאלץ קסלר לשתף את שני כוכביו במחצית השניה. זה כבר לא עזר, וחולון נוצחה. לדאוסן גירסה משלו: "זה נכון שיצאנו לבלות עם שחקן אמריקאי מאוסטנד. זה נכון שהשתכרנו ולא יכולנו לחזור למלון. זה לא נכון שאמרו לנו מתי לחזור. זה לא שהתהוללנו כל היום של המשחק. ישנו אצל השחקן הזה עד מאוחר, נתנו והתכוננו למשחק. אני מודה שלא היינו בסדר, אבל מכאן ועד לתגובה החולונית כלפינו המרחק רב".

דאוסן מתכוון לשני אלמנטים עקריים בתגובה דנן – אי שיתופו במחצית הראשונה, וכמובן, הקנס האסטרונומי שספג. לדברי מקורות מסוימים, בחולון המדובר בקנס בן כמה אלפי דולרים. יש אומרים אפילו 5,000 (ויש גם המכחישים סכום זה). המדובר ביותר מ־7 אחוזים ממשכורתו השנתית (כ־75 אלף דולר). דאוסן לא אהב את זה. הוא מתעב את זה עד עכשיו. עדיין לא השלים עם הוויתור על הירוקים הרבים הללו. לדבריו, חולון ניצלה את התקרית, על־מנת לחסוך כמה לירות, על חשבונו כמובן.

בחולון, לעומת זאת, ממשיכים לראות בחומרה רבה את מעללי צמד השחורים ערב המשחק. לדברי לפרדון ורנגברג, קיבלו כל השחקנים חוזר מורפס, עוד בארץ, שהסדיר את נוהלי המשמעת בהולנד ובבלגיה. עובדה שאף שחקן אחר לא נעדר מהמלון ערב משחקים. בכל מקרה, בשלב זה אין לחולונים כוונה לבטל את הקנס. במאמר מוסגר ושלא לציטוט, זה די תלוי בהישגי הקבוצה. התמודדות על האליפות, למשל, או זכיה בה, לדוגמה, יכולים לרכך במשהו את ליבם של החולונים, ואת קופתם.

אבל הסך הכל, השורה התחתונה, בכל מה שקשור בכדורסל, בחולון לא היתה כבר הרבה זמן שביעות־רצון משחקן חיזוק, כמו זו שקיימת מדאוסן. נכון שאורי גיי קופר וקני מאניסטר למשל, זו לא תוכמה גדולה, אבל אף אחד לא מכחיש שדאוסן הוא שחקן כדורסל מעולה. כשהוא מקבל את הכדור מתחת לסל, זה נגמר ברוב המקרים בשתי נקודות, בלי קשר למספר וגובה האנשים שמנסים להפריע לו שם. בשאר המקרים זה נגמר ב־3 נקודות (סל ועבירה). וכשהוא כבר מחטיא, הוא משתדל, למרות 196 סנטימטריו, לקחת את הריבאונד של עצמו ולתקן. מארווין קסלר מיטיב להגדיר את זה: "כשמתחיל המשחק הוא שם. תמיד יעשה את העבודה שלו על הצד הטוב ביותר. מקצוען".

הבעיה היא אחרת. בחולון היו צריכים, וצריכים עדיין, דחוף, שחקן בתפקיד סקנד גארד. מישהו שקולע מבחוץ, גם ל־3 נקודות, ויכול לסייע לקבוצה בעקב האכילס שלה – משחק נגד שמירה איזורית. שחקן כמו חיים זלוטיקמן או דורון ג'מצ'י. קסלר: "דאוסן הוא סמול פורוורד ולא סקנד גארד. לא יעזור כלום. את כל נקודותיו הוא משיג מתחת לסל, בעוד אנחנו צריכים קלע חוץ". והאיזור הזה, מתחת לסל, צפוף מאוד, שם, בחולון. נדחקים אליו מלבד דאוסן גם קני אוראנג', דייוי בורמור, ג'יימס טרי. בעצם כולם, חוץ מהרכז, וכך אי־אפשר לשחק כדורסל. ההתקפה לא מסודרת, יכולת הקליעה מבחוץ אינה קיימת, והביטחון יורד. זו הסיבה שעתידו של דאוסן בעונה הקרובה תלוי, יותר מהכל, במידת ההצלחה של חולון להביא סקנד גארד ישראלי שיפתור את הבעיה. בינתיים, היא נפתרה בדמותו של ניב בוגין, סמל נשמה חולוני, שקנה מקום בחמישיה על חשבונו של כורמור המתוסכל.

35 נקודות בממוצע למשחק, בצרפת

ג'ו דאוסון נולד ב־1960 בטוסקולוסה, אלבמה. שיחק 4 שנים, בהצלחה רבה, בקולג' של דרום קליפורניה, והשלים בינתיים תואר ראשון במדעי המחשב. היה פעמיים אול־אמריקן, שיחק שלוש שנים ב־סי.בי.איי, והגיע שלוש פעמים לשלב האחרון במבחני ה־N.B.A, בקנזס. אבל רק עד השלב האחרון. הגיע לצרפת. שיחק שם במולהז, שתי עונות. ממוצע של כ־35 נקודות למשחק, גם 10 ריבאונדים. מלך הסלים בצרפת בעונתו השניה. ואז קיבל את הטלפון מחולון. התייעץ עם שניים ממקורביו – ג'יימס טרי וקלארנס קי, והסכים. לא, לא בגלל הפיתוי הכספי, אלא למרות ההצעת הכספית הנמוכה לדבריו, מזו שקיבל מקבוצה ספרדית.

כללית, השתלב דאוסן היטב בחולון. שקט, חברותי למדי, ג'נטלמן. בשום אופן לא טראבל־מייקר. שלא בפניו, מכנים אותו מדי פעם פרימדונה, זאת – עקב פציעותיו הרבות, כמעט מכל התקלות פיסית באימון, אבל דאוסן, משום מה, לא החמיץ אף משחק עד עכשיו, וזו השורה התחתונה.

לדאוסן גם דעות מעניינות, מעניינות מאוד על עמיתיו לקבוצה. אהובו הבלתי מעורער הוא ישראל אלימלך. דאוסן פשוט משוגע על ישראל. "הוא שחקן כלבבי. משחק מתוך הנשמה, עם הרבה לב. מבחינתי, ישראל הוא הרכז הטוב ביותר בארץ. משחק קודם כל בשביל הקבוצה. כשהוא עושה שגיאה, הוא מתרוצץ כמו משוגע במגרש, עד שמתקן. רק מה, הוא צריך לקלוע יותר. יש לו יד טובה, וכל הזמן אני לוחש לו, במשחק, 'זרוק ישראל, זרוק'". לדאוסן דיעה טובה על עוד שחקנים. זיסמן, לדעתו, משלים את אלימלך בצורה אופטימלית. בוגין פיקח מאין כמוהו, ומוסיף הרבה לקבוצה. והיתר? דאוסן משתדל לא להביע את דעתו, וכשהוא כבר עושה את זה, אז זה לא לציטוט.

האידיליה נפגמת קצת בכל הקשור ליחסיו של דאוסן עם מאמנו, מארווין קסלר. קודם כל, ושיהיה ברור, קסלר, מבחינתו של דאוסן, הוא אנציקלופדיה לכדורסל. אבל מה, הוא מנסה להתאים את הקבוצה לעצמו, במקום להסתגל למה שיש. דאוסן מיצר על כך שהוא מוגבל על־ידי המאמן במשחקו. לדבריו, אם היה מקבל יותר חופש, היה קולע הרבה יותר. בצרפת הוא היה, לדבריו, קולע הרבה מהשלוש. כאן, קסלר לא מרשה לו לצאת החוצה. כשהוא מתחת לסל, הוא לא יכול לזרוק או למסור. וזהו. וגם הזריקות מחולקות בין השחקנים בחולון במשורה. צריך לזרוק הרבה יותר, לדבריו. כמו דייוי בורמור, למשל, ש"עולה מהספסל לחמש דקות, זורק 12 פעמים, קולע מתוכן 4, וחוזר".

אחרי המשחק מול הגליל־העליון, ברגע גמר הגביע, בחולון, משחק שיזכרו שם עוד הרבה זמן (גליל הריחה את חולון בגבורה עליה בנקודה הפרש), האשימו את דאוסן בהפסד. שלוש קליעות עונשין שהחטיא, בשלבים המכריעים, הביאו, אומרים, את ההפסד. דאוסן לא מתרגש. יש לו גירסה משלו, מפורטת, וחסויה. באימון שאחרי המשחק היה לקסלר ולדאוסן עימות גלוי, מילולי וחריף, לעיני השחקנים. אבל העניינים לובנו וזה כבר נשכח.

"באחד המשחקים, שהייתי טוב מאוד, קלעתי הרבה וניצחתי, כמעט לבד, מה אמר לי קסלר אחר כך? 'היו לך שלוש שגיאות בהגנה'. מה, אנחנו שחקנים או רובוטים?"

במשחק נגד מכבי תל אביב, למשל, ביד־אליהו, הובילה חולון בהפרש קטן לקראת הסיום. ואז הוציא קסלר את דאוסן למנוחה. מכבי קלעה, כהרגלה, 8 נקודות ללא מענה, וניצחה. דאוסן: "כן, באמת הייתי עייף, וזה בגלל שאנחנו מתאמנים יותר קשה מאשר ב־N.B.A. פעמיים ביום, שעתיים, שעתיים וחצי.

והיה גם משחק ההפסד נגד אליצור, כרמלה. סורסט מקנזי ניצח או את המשחק ואי־אפשר היה לעצור אותו. דאוסן לא קונה את התירוץ לפיו פציעתו של אבי מאור, קצין המשימות המיוחדות של חולון, לא איפשרה לשתק את מקנזי. "אני לא מבין למה היה צריך לשמור עליו ישראל אלימלך, שנמוך ממנו ביותר מ־10 ס"מ? למה לא להכניס את אחיה מולכו או אבי בן־זאב, שניהם צעירים וגבוהים, עם הרבה מרץ, שיעשו עליו קצת עבירות ויתישו אותו?"

בכל זאת, לא צריך לטעות. התמונה, מבחינתו של דאוסן, ורודה למדי. "לחולון יש פוטנציאל אדיר. אנחנו מסוגלים לזכות באליפות באותה מידה ששאר המועמדות יכולות. עכשיו, כשהתחלנו לשחק מהר, כמו שהקבוצה בנויה לשחק, המצב השתפר. קסלר גם התחיל להתרכך ולשמור איזורית, שמירה שהרבה יותר מתאימה לנו. עובדה, מול הגליל (63–96) שמרנו איזורית כל המשחק".

דאוסן שומר טינה לעיתונאים, מאז הכתבה שפורסמה אודותיו באחד המקומונים, בה הוצג שמי שרק הכסף בראש מעייניו, ואוהדי חולון, למשל, מיותרים מבחינתו. "הכל זה סילוף את דברי. סיפרתי, בחיוך, על מה שהם עושים לי אחרי משחקים. אני דווקא אוהב את זה, מי לא אוהב שאוהבים אותו? לחולון יש את האוהדים הטובים בארץ, ללא ספק. גם בחיפה או בגליל שומעים אותם טוב, וזה הכי חשוב. חוץ ממכבי, אנחנו היחידים שמרגישים כמעט בית בכל מקום בארץ. אני אוהב מאוד את האוהדים של חולון".

– ואם יציעו לך עכשיו לחדש את החוזה בחולון לעונה נוספת, תסכים?

"זה תלוי. בעקרון טוב לי פה, אפילו טוב מאוד. אבל אעמוד על כך שיהיה סעיף בחוזה שלא יאפשר להם להטיל עלי קנסות כאלה גבוהים". ■

10 מיליון $ בדרך לבנק

אין לך השבוע אדם מדובר ביותר בחוגי הספורט מאשר מייק טייסון, אלוף העולם באיגרוף, משקל כבד. עשרות שבועונים ברחבי אמריקה ואירופה (אחדים מהשערים – בעמוד זה) מפרסמים את דיוקנו על שעריהם. אין פלא: לא בכל יום מופיע בחור בוירה לזמן קצוב, בממוצע, לא יותר מאשר 30 דקות, וגורף בין 5 ל־10 מיליון דולאר.

יכולתו הבלתי מעורערת של טייסון היא רק צד אחד שלו בעסקים החמים של עולם השעשועים והספורט. הצד האחר: יחסי הציבור המסועפים שלו. מייק, 21, הפתיע באחרונה את כולם בשתי הודעות קצרות: "החלפתי טבעות בינואר" (כלומר, התחתן הבחור) ו"דובין ואני מצפים לתינוק"

גברת טייסון הטרייה היא רובין גיבנס, שחקנית קולנוע וכוכבת טלוויזיה בארה"ב. את ירח הדבש של בילתה בשבועות האחרונים בסוויטה מפוארת של בית־מלון בטוקיו, שם התכונן מייק לקרב ההגנה על התואר העולמי עם טוני טאבס שהתקיים השבוע.

מדי ערב, ב־6, נושק לה מייק על הלחי, אומר "להתראות מחר יקירתי" ונבלע בחדרו. היא עולה לפנטהאוז של בית־המלון ומצפה לפגישה הבאה עם בחיר ליבה.

העתונות עשתה מטעמים מ"ירח הדבש של הנזירים", כפי שכינו את היחסים בין השניים. "אני מבינה את זה היטב ואינני מתלוננת, אחרי הכל מייק צריך לעשות את העבודה שלו", אמרה רובין, ומיהרה לחנויות, לראות מה יתאים לביתם החדש בברנארדסוויל, ניו־ג'רזי, בית של 4 מיליון דולאר, וכן יגורו הטייסונים בשכנות טובה עם אישי ציבור ידועים וכוכבי קולנוע, מריל סטריפ תהיה שכנתם.

"שתקנה מה שהיא רוצה. יש כיסוי", עונה מייק לשאלות העתונאים. וזה נכון. בסיום הקרב עם טוני טאבס, ספר מייק 10 מיליון "ירוקים". רובין כבר הכניסה לבנק, על חשבון הבית, רבע מיליון דולאר.

משה לרר

N.B.A

אלכס דורון

הישראלי הראשון בנ.ב.א.

אין עדיין כדורסלן ישראלי בנ.ב.א. – יש ילידי גרמניה, פאנאמה, ניגריה, סודאן, קנדה וצרפת - אבל החל מהעונה הבאה תהיה קבוצה חדשה, ששלושה מבעליה העיקריים הם ישראלים לשעבר. אחד מהם, רענן כץ, גאה לומר בכל הזדמנות ששיחק שנתיים במכבי ת"א ומרגיש ששורשיו כאן. הקבוצה החדשה בליגה תיקרא "מיאמי היט" וסמלה כדור־סל הדומה לכדור אש, חורר דרך טבעת (ראה איור). שלושת בעלי המניות העיקריים שלה הם: איל אניות הפאר טדי אריסון, האמרגן, המפיק ואיש הסרטים והבימה זאב בופמן וכץ – בעל חברה שמנהלת ומפתחת קניונים ומרכזי קניות. בקבוצת בעלי המניות גם הזמר חוליו איגלסיאס, אך ה"נתח" שלו, קטן.

32.5 מיליון דולאר נדרשו השלושה לשלם לנ.ב.א. כדי לרכוש זיכיון להקמת הקבוצה ולכניסתה למסגרת הליגה (יחד עם קבוצת משקיעים אחרת, משארלוט שבצפון־קרוליינה, שהקימו קבוצה דומה, שאף היא תופיע בליגה החל מאוקטובר 88').

אניות פאר

כץ, עם 25 אחוז ממניות ה"מיאמי היט", העמיד לצרכי העיסקה הזו 8 מיליון ו־125 אלף דולאר. "הכל בקו אשראי", הוא מדגיש. אריסון, שהוא בעל המניות העיקרי (50 אחוז) נחשב לישראלי־לשעבר העשיר בעולם – ועל פי מגזין הכספים והון "פורבס" הוא השנה בין 400 עשירי אמריקה. הונו נאמד ב־1.7 מיליארד דולאר. אריסון הוא ממשפחת דיזנגוף, בעלת חברת האניות המפורסמת בארץ־ישראל. בישנות ה־50 קנה אניות נוסעים ישנות, שיפץ אותן והחל מפעילן בשיוטי נופש לעשירים, בקאריביים. כיום יש לו בחברה אניות פאר.

זאב בופמן נתפרסם באחרונה עקב קשריו עם ליז טיילור. הוא ניסה כוחו בעולם הקולנוע (הופיע בכמה סרטים, כמו "עשרת הדיברות" ו"טיסה מטאנג'יר"), אבל כיום הוא מפיק בתיאטרוני ברודוויי וההצגה המפורסמת האחרונה שלו היא "שועלים קטנים" עם ליז טיילור. הוא גם הבעלים של שבעה תיאטרונים במיאמי. בקבוצת המשקיעים של "מיאמי היט" הוא מחזיק ב־10 אחוז מהמניות.

חיים תוססים

רענן כץ, נשוי לפיליס ואב לארבעה (הבת סברה, 23, בוגרת קולג', הבן דור מסיים מינהל עסקים והתאומים דניאל ודינה, בתיכון), הוא בעליה של חברת יחיד למרכזי קניות. ברשימת 500 החברות בכל רחבי ארה"ב שעוסקות בתחום זה, מדורגת השנה חברת "R.K." שלו במקום ה־155. לכל הדעות, מיקום מכובד. לחברה 18 מרכזי קניות במיאמי, בוסטון ואטלנטה ושטח־מכירות כולל של 117.1 אלף מ"ר. עתה בונה החברה שמונה בתי קולנוע ואולמות תיאטרון (אחד מהם מיועד להצגות רוויו ב...אידיש) ומפתחת כמה קניונים חדשים במיאמי. אחד מהם, כותב "מיאמי הראלד", שימש עד לפני שנתיים חניון לילי מוזנח לקרוונים של תיירים ומהגרים חסרי דיור אחר. "אמרו על השטח הזה שהוא כמו מחנה צוענים". כץ רכש את השטח בסוף 86', סילק את הקרוונים, פתח חנויות, גירש מהאזור את בתי הקולנוע שהקרינו סרטים פורנוגראפיים. "היזם שהוסיף תעוזה לשטח", היתה הכותרת ב"מיאמי הראלד" ובמקום אחר נכתב: "המפתח שהכניס חיים תוססים לפלאזה".

"בופמן ואיש הכדורסל בילי קאנינגהאם (לשעבר שחקן ומאמן פילדלפיה 76' בימי זוהרה) היו היזמים להקמת הקבוצה במיאמי", סיפר לי כץ כשביקר בשבוע שעבר בישראל ופתח במו"מ עם גורמים מקומיים לבניית מרכז קניות ענק, נוסח אמריקה, באזור חיפה.

"היתה לנו פגישה ואני, שמתמיד חלמתי להיות בעל מניות בקבוצת כדורסל – אחרי שלא נעשיתי שחקן בנ.ב.א... – התחייבתי להעמיד לרשות בופמן רבע מההשקעה לרכישת הזכיון. 32.5 מיליון הדולארים נמסרו לידי הנהגת הליגה בשלושה תשלומים, האחרון בהם ב־1 במארס. 'ברנט בנק' העמיד הלוואה לחמש שנים בערך של מחצית ההשקעה הנ"ל ואנחנו, בעלי המניות – את כל השאר.

"מנהלי הליגה בדקו אותנו מכף רגל ועד ראש, אישית וכספית. החקירה היתה מאד מדוקדקת וההרגשה האישית שלי: אפילו בשב"כ לא חוקרים כך... אני יכול לגלות, בלי שמות כמובן, שאיש עסקים ישראלי לשעבר, שגם הוא רצה להיות מעורב בעסקי הכדורסל בנ.ב.א., נפסל בבדיקה דומה. לנ.ב.א. היה חשוב מאד שהמשקיעים יהיו בעלי שם ומוניטין טוב בעולם העסקים הכללי".

רענן כץ נולד בגבעת ברנר ועבר לאטיקים, שם למד לשחק כדורסל. אחר כך היה ברפנה ובגיל 17, עם הוריו, הגיע לפ"ת. שיחק בהפועל המקומית ומשם נדד להפועל חולון. ב־1960 הגיע למכבי ת"א ושיחק בה עד 1962. אלו היו השנים האחרונות של רלף קליין כשחקן ועמו הופיעו אז במכבי תני כהן־מינץ, סבי בן־בסט, דוד פריש, אברהם חסיד, משה גולובי ויענק'לה מילשטיין. היה גם כדורגלן לשעבר ושמו צבי אייזנבוים וצעיר מוכשר וגבה קומה (כמעט 2 מטר) רמי אורנשטיין. אמנון אבירן החל אז דרכו בקבוצה. כץ קלע מעט מאד נקודות, 6־2 לכל היותר ("אפשר להגדיר אותו כ'גרג קורנליוס של או'", אומר אחד מותיקי אוהדיה של מכבי). הפועל ת"א היתה אז האלופה ושיחקה בגביע אירופה נגד גלטסריי התורכית ס.ק. ריגה עם קרומינש הענק ואלכסנדר גומלסקי המאמן. כוכבי הפועל היו ארז לוסטיג, עזרי לוכושיץ ז"ל, צבי לובצקי, אילן זייגר, חיים חזן. רמי גוט החל רק את הקריירה שלו וכמוהו גם גרשון דקל.

10 נקודות

בינואר 62' התלהבו העתונים: מכבי הביאה שחקן פיליפיני, "קפצן גדול" לניסוי ומבחן. אירגנו לו משחק מבחן נגד מכבי ר"ג במגרש הפתוח של מכבי, ליד קולנוע "אוריון" (היום אורלי). באו מאות סקרנים, אבל הפיליפיני לא הגיע. טען שקר לו. מכבי, בלי תני, רלף ובן־בסט, ניצחה 69–35. כץ קלע 10 נקודות. לר"ג קלע חיים שטרקמן 18.

ב־1962 נסע רענן לבקר בארה"ב, הופגש עם בעליה דאז של הבוסטון סלטיקס, וולטר בראון ובעקבות זאת צורף למחנה האימונים של ה"ירוקים". החזיק שם מעמד, לדבריו, עד ליום האחרון ואז קרא לו רד אוארבך, מאמן הסלטיקס והיום נשיאה, ואמר: "בכל הרצינות. אני רוצה בך, אבל עלי לבחור כאן בינך לבין כוב קוזי, קיי.סי. ג'ונס וג'ון האבליצ'ק..." אוארבך טילפן לידידו אייב ספירשטיין, בעליה של ההארלם גלובטרוטרס ורענן צורף לקבוצה הלבנה שהתמודדה עם אמני הכדור.

"שיחקתי איתם עונה שלמה, תמורת 200 דולאר לשבוע – סכום גדול מאד, באותם ימים. הם לא עשו ממני צחוק, כיוון שנהוג היה שבכל הופעה מאפשרים ללהטוטנים לבצע ששה סלים־קלים כשעשוע, כבר בפתיחה – ואחר כך מתרכזים, פחות או יותר במשחק עצמו וברצינות. יוצא איפוא, שכל משחק שבו הפסדנו בפחות מ־12 נקודות, זה היה בעצם נצחון שלנו... פעם, בקולמבוס שבאוהיו, נעדר השומר הקבוע של אמן הכדור המפורסם מדולאק למון ואני הופקרתי לשמור עליו. העזתי לחטוף לו כדור מאחור – והוא, שלא היה מורגל לכך משומרו הקבוע, צעק עלי. נאלצתי להבהיר לו שאני לא שייך לקירקס"...

"באותה עונה חסכתי 6000 דולאר – הכסף הראשון והיחיד שלי, כדי להיכנס לביזנס. מהארץ באתי בלי גרוש על הנשמה. קניתי דירה ואחר כך עוד אחת". בסוף שנות ה־70 כבר היו לו יותר מ־2000 דירות להשכרה. את העסק הזה מכר ב־1980 ונכנס לעסקי הקניונים.

3 מגלי כשרונות

חזרה ל"מיאמי היט": "אנחנו במו"מ עם כמה מאמנים. טרם החלטנו אם נשכור שירותיו של מאמן מעולה מהקולג'ים או שנביא בעל נסיון עשיר מהליגה. ההכרעה תיפול כנראה עד יוני. יש לנו כרגע שלושה מגלי כשרונות, סטו אינמן לשעבר מפורטלנד, דייויד וול, לשעבר מאמן הנאטס ובילי קנינגהאם. מנכ"ל הקבוצה שלנו הוא לו שאפל, שהיה 'שיכה בוחר' בניו־יורק, ועד לפני שנתיים בנאטס.

"יומיים אחרי סיום הפליי־אוף, ביוני, ייערך דראפט מיוחד בנ.ב.א. 23 הקבוצות הקיימות, יידרשו להצביע על שמונה השחקנים בכל אחת מהן, שבהם אסור לנגוע ולהם אסור להציע חוזים לשתי הקבוצות החדשות – שלנו ושל שארלוט. אחר כך נוכל לבחור מכל אחת מה־23, שחקן כשבילנו. על מי שנצביע שאנו רוצים בו, יהיה חייב לעבור אלינו – ועלינו יהיה רק לכבד את החוזה שלו, עם קבוצתו לשעבר. כן, אני מודה בכך, יש כאן משהו שמזכיר קצת סחר עבדים – אבל אלו הם כללי המשחק, כשמדובר במשכורת שנתית ממוצעת של כמעט חצי מיליון דולאר (החל מהעונה הקרובה) וב־6 מיליון דולאר כשכר־גג (לכל שחקני הקבוצה).

"אחר כך ייערך הדראפט לגיוס בוגרי הקולג'ים ואנחנו, עם שארלוט, קיבלנו מס. 8 ו־9 בסבב (ובהטלת מטבע של רבע דולאר, בידי נציב הנ.ב.א. דייויד סטרן, יוכרע מי תקדים את מי בתור).

קופה ממנויים

"עיריית מיאמי וחברה קבלנית, משלימות בניית אולם עגול, בדומה ל'יוסטון סאמיט', עם 16 אלף מקומות ושיא השיכלולים הטכנולוגיים. עד כה מכרנו כבר יותר מ־12.5 אלף כרטיסי מנוי, ב־2500 יותר מהמינימום שנקבע לנו. מחיר כל כרטיס מנוי מגיע עד 1050 דולאר (!) ולרוב נהוג לקנות זוג, כלומר ההוצאה, כפי שיש לי, למשל, בבוסטון, היא 2100 דולאר. מכרטיסי המנוי בלבד יש לנו כבר בקופה יותר מ־8 מיליון דולאר. אגב, הכרטיס הזול ביותר למשחק בודד במיאמי יהיה 12 דולאר והיקר ביותר 45. ממכירת זכיונות שידור לטלויזיה (CBS, רשת הכבלים של טרנר WTB, הטלוויזיה של מיאמי ותחנת הרדיו המקומית) עשינו עוד כ־5 מיליון דולאר.

"כדי לשכור את האולם, נשלם מדי ערב 12 אלף דולאר (בוסטון משלמת בגארדן 28 אלף). אבל אנחנו נרויח מהכנסות ממכירת דברי־מזון ושתיה בשטח האולם ומהחנייה – 50 אחוז מכל ההכנסות הללו (בוסטון לא מרויחה מזה פרוטה).

הכנה בישראל ?

"כן, זה ביג ביזנס ועל־פי הערכתי אף ברויח יפה. בופמן, שיש לו קשרים בעולם הבידור והרבה אמנים גדולים חייבים לו הרבה, יביא אמן לכל משחק־בית, למופע בידור לפני כדור־הבינָיים וכהפסקה. בזה יהיה ייחודנו. כדורסל ובידור ברמה הגבוהה ביותר ועם מיטב האמנים.

"הצעתי, מספר עוד כץ, שנחקה את בוסטון ונבסס את הרכב הקבוצה על שחקנים לבנים, אבל לא ברור אם כך יהיה. מכל מקום, יתכן מאד שנפתיע בכמה רכישות־מדהימות של שחקנים. יש כמה על הכוונת, אבל אני מנוע מלדבר על זה, כרגע. אני גם מעוניין שהקבוצה שלנו תבוא לכאן באוקטובר, לשלב ההכנה האחרון שלה לקראת הליגה.

"להערכתי, יש לנו סיכויים טוב להצליח, כי יש גב כספי חזק וגם הנהלה ברמה גבוהה. 'מיאמי היט' עשויה איפוא להיות היט־גדול, ממש להיט". ■

רענן כץ שנולד בגבעת ברנר
[illegible] ת"א
[illegible], השקיע יותר מ־8
מיליון דולאר ויש לו נתח
מהמניות של הקבוצה החדשה
"מיאמי היט", שתצטרף לליגה
באוקטובר הקרוב. כ... בשיחה
... מגלה כץ איך עושים זאת

רענן כץ על רקע חוף ת"א. המטרה במיאמי: כדורסל ובידור מעולה

כדור האש

זהו סמלה של ה"מיאמי היט", אחת משתי הקבוצות החדשות בליגה והחל מסוף 88'. הוא נבחר בתחרות מעצבים, מבין 1000 הצעות. הזוכים היו הגרפיקאים מארק הנדרסון וריצ'ארד ליונס מפלורידה. הם הכינו חמישים הצעות, עד שבחרו באחרונה.

4545 חובבי ספורט הצביעו על העבודות המוצלחות ביותר שנכללו בתחרות הסופית והפרס היה: שני כרטיסים למשחק הכוכבים מזרח – מערב ב־1989 ושני כרטיסי מנוי למשחקי הבית של "מיאמי היט".

ברוכים הבאים

הפסדים ראשונים העונה בליגה, לשלוש אלופות חורף ◻ עוד 2 קבוצות במועדון ה־100

צבי גלפרין

משחקי חצי גמר הגביע ב־14 באפריל, יפגישו את מכבי יוסף חיפה עם אליצור מ.ס. נתניה ואת מכבי ירושלים עם הפועל גבעתיים.

ברבע הגמר: יוסף חיפה – הפועל עפולה 51–56 (שיפוט ראוי לשבח של יערי רייניש); מכבי ירושלים – מכבי צבר ראשל"צ 49–53, הפועל ברוש-גבעתיים – ברוש חולון 48–53, מ.ס. נתניה – גבעת חיים איחוד 45–49.

הפסדים ראשונים

הפועל נהריה (מחוז מפרץ), ערן פ"ת (ת"א ב') ובנות בני יהודה (מרכז) – אלופות החורף – נוצחו לראשונה העונה בליגה. נהריה בידי מג'דל כרום 31–30, ערן פ"ת בידי ארז רמת־השרון 47–42 (!) ובני־יהודה בידי בנות הפו־על ת"א 42–40.

שתי קבוצות חדשות במועדון ה־100: אליצור מ.ס. נתניה שניצחה את שפיים 114–32 ומכבי תל־כביר שניצ־חה את לב ת"א 102–20.

יתר התוצאות שנתקבלו מאיגוד הכדורסל:

● גליל עליון: הגושרים – נאות מרדכי 49–40, הגושרים – סאסא 59–37, רפנה – שרה נחמיה 52–37, מל־כיה – מטולה 46–28, עינות ירדן – קרית שמונה 53–24.

● צפון: קצרין – מרום הגליל 45–48, קצרין – ראש פינה 92–25, אליצור צפת – הפועל צפת 50–30, חולתא – מרום הגליל 53–47, איילת השחר – חוקוק 66–40, ראש פינה – הפועל צפת 48–37, הפועל צפת – חו־קוק 53–27.

● עמק הירדן: מכבי טבריה – גוש חיספין 80–34, מכבי טבריה – בני־יהודה 70–38, אשדות יעקב – עין דור 64–22, דגניה ב' – בני־יהודה 68–32, רמות גולן – עין דור 59–30.

● בית שאן: יזרעאל עפולה – שדה אליהו 54–20, קישון יזרעאל – בית שאן 56–35, קישון יזרעאל – מע־לה אפרים 61–41, בית שאן – מעלה אפרים 48–37, קיבוץ יזרעאל – בית השיטה 45–39, בקעת בית שאן – גבע 40–32, עין חרוד איחוד – שדה אליהו צעירים 93–42, בית השיטה – בקעת בית שאן 37–34.

● העמקים: מרנין טבעון – נצרת עילית 48–39, מרנין טבעון – עוגר עפולה 50–40, מגידו שומריה – חרי אפרים 91–22, נצרת עילית – דוברת 81–32, יפעת – קרית טבעון 63–44, קישון העמק – יקנעם מגידו 43–18.

● מפרץ: בני נהריה – קרית צפון 68–20, נהריה – קרית צפון 93–18, בני נהריה – משגב 78–17, משגב – כפר יאסיף 39–26, הפועל כרמיאל – מכבי כרמיאל 51–33.

● חיפה: יוסף חיפה – בת הכרמל 55–43, יגאל חיפה – קרית ים 55–40, קרית אתא – כפר גלים 59–35, יוסף חיפה – עירוני מוצקין 69–23, עירוני מוצקין – קרית שמואל 67–41, קרית שמואל – הר הכרמל 39–36, חיים חי־פה – שלום קרית אתא 25–24.

● חדרה: פרדס חנה – מעגן מיכ־אל 60–24, גבעת אולגה – מעגן מיכ־אל 42–37, בית"ר בנימינה – שדות ים 34–29.

● שומרון: כפר ויתקין – יהודה חדרה 46–26, משמר השרון – ג"ת אי־חוד 45–28, בית יצחק – מכמורת 30–27.

● נתניה: תמוז אבן יהודה – מכבי נתניה 46–19, חרות – כפר חיים 45–38, בני בית יצחק – אליצור נתניה 59–12, קובה נתניה – אבן יהודה 63–36, כפר חיים – הפועל נתניה 41–36, געש – הפועל נתניה 50–42.

● שרון: סביון כפ"ס – מכבי כפ"ס 31–17, שקד רעננה – מזרח רעננה 65–25, יחדיו רעננה – צעירי הרצליה 62–19, אלפי מנשה – א.ס. רמה"ש 61–25, חרוב רעננה – א.ס. רמה"ש 57–39.

● פ"ת: דקל רעננה – הדס גבע־תיים 72–45, גבעת השלושה – מודי־עים 69–20, גבעת השלושה – כלנית הוד השרון 40–15, גבעת שמואל – כלנית הוד השרון 64–26, הדס גבעתי־ים – מודיעים 92–37, דקל רעננה – הדס גבעתיים 72–45, הפועל הרצליה – צעירי בני הרצליה 65–37, הפועל הרצליה – הפועל פ"ת 60–41, הצעיר רמה"ש – אריאל 68–57, צעירי בני הרצליה – אליאנס 48–30.

● דן: תפוח קרית אונו – צפון ת"א 59–22, משה"ב ר"ג – מכבי פ"ת 62–19, בני ברק – בית"ר ר"ג 52–19, סער ר"ג – רמת ישראל 53–38.

● ת"א א': דרום ת"א – הוד רמלה 70–23, הוד השרון – בני יהודה 54–38, ברוש חולון – אשכול פ"ת 51–29, ברוש חולון – מכבי רעננה 87–31, צבר ראשל"צ – מרכז ר"ג 45–40, דני רמה"ש – בני יהודה 64–58, דני רמה"ש – דור רמלה 44–35, אשכול פ"ת – אליצור בת־ים 44–38.

● ת"א ב': ערן פ"ת – דרום בת־ים 35–33, דרום בת־ים – מרכז רעננה 48–36, ארז רמה"ש – דור רמלה 44–43, דור רמלה – שמואל קרית אונו 55–37, שלום ר"ג – הדס חולון 46–29, נרקיס הוד השרון – אתרוג גבע־תיים 49–37, אתרוג גבעתיים – מכבי ת"א 58–48, נרקיס הוד השרון – הפו־על ת"א 54–49.

● שפלה: אלון גבעתיים – נווה גולן 66–27, צפון ר"ג – צפון ת"א 39–21, גופשונית – בני ברית יפו 48–27, אורן חולון – רוקח בני יהודה 58–33, אורן חולון – הפועל בת ים 43–27, תל כביר – הפועל בת ים 62–35, מכבי יפו – בני יהודה רוקח 50–48.

● מרכז: צפון בת ים – לוד 60–21, רמת אפעל – ברבור 39–36, רמת אפעל – חרוב חולון 56–42, אליצור ראשל"צ – ניצן ראשל"צ 48–44, ניצן ראשל"צ – הפועל יהוד 60–26, אלי־צור ראשל"צ – מרכז ת"א 58–51, בר־בור – הרצל יהוד 59–34, יהוד – בר־בור 41–40. ■

הפועל יזרעאל/עפולה. עומדים, מימין: ארז אדלשטיין (מאמן), משה טייס, ניר מלמד, שלומי פוקס, רונן סיבוני, מוטי שטרית, יעקב וודה (מנהל הקבוצה). כורעים: שמואל וודה, שגיא כרובי, חן קרווייטרו, אמיר רבינוביץ, אייל בן דוד, עמיר הירשברג, אלעד ורדי. (צילם: ישראל פרץ)

חיפה — נתניה וירושלים — גבעתיים בחצי גמר הגביע, ב־14 באפריל

תחזיטוטו

שישו שכטמן

תחזית למחזור טוטו 30

1. ביתי"ר ת"א – שמשון. כשהתחיל השנה מפעל גביע הטוטו, היו השמשונים הראשונים שלקחו אותו ברצינות. את התוצאות רואים עכשיו, כשהם הראשונים שהבטיחו עלייתם לחצי הגמר. בית"ר ת"א אמנם זכתה עד כה בנצחון בודד, אולם שום תוצאה לא תפתיע. משולש.

2. ביתי"ר י"ם – מכבי חיפה. כנראה שמלמילאן ואבי כהן חסרים לבית"ר יותר מבריאלוזבסקי לחיפה, אחרת אי אפשר להסביר את התוצאות "הפושרות" שהקבוצה משיגה. חיפה נתנה שישיה בשבת שעברה ומסוגלת לנצח גם השבת. 1, 2.

3. חולון – מכבי פ"ת. בכל המשחקים משחקת חולון השנה היטב, כמעט בכל משחקים משחקת פ"ת רע. מה יהיה? – 1 סולו.

4. בני יהודה – הפועל פ"ת. כמו שמשון גם בני יהודה הבטיחה עלייתה לחצי גמר הטוטו וקשה לדעת מה תהיה השפעת עובדה זו על ההרכב וה־משחק שלהם. משום מה נראה לנו שפ"ת תנצח. 2.

5. הפועל י־ם – מכבי נתניה. המשחק הראשון מבית ג' בו, תיאורטית, יכולה לעלות כל אחת מ־3 הראשונות. למרות פער שתי הנקודות, תיקו עלול שלא להספיק לנתניה. ירושלים מובילת הליגה הארצית, תשחק, כהרגלה, פתוח גם נגד המוליכה הלאומית. 1, 2.

6. מכבי ת"א – הפועל באר שבע. בחמשת הסיבובים הראשונים של גביע הטוטו, צברה מכבי נצחון בודד וארבעה הפסדים. אולי זה בגלל שחקניה שבחו"ל ואולי המשך ל"הצגה" לשהם בליגה... משולש.

7. הפועל חיפה – הפועל כפ"ס

8. הפועל לוד – הפועל ת"א. מבט קצר על טבלת בית ד' מסביר מדוע אנו מחברים את שני המשחקים. לשתי האחרונות בבית "אין מה למכור" מול שתי הראשונות. כנראה שכפ"ס ות"א יזכו בנצחונות חוץ ות"א תעלה בזכות הפרש השערים העדיף שלהן. "פעמיים 2" במשחקים השביעי והשמיני.

9. הכח – הפועל חדרה. הכח זכתה בשבת שעברה בנצחונה הראשון וכמו יריבתה מחדרה, היא קבוצה שתלויה במצבי רוח. חדרה נראית עריפה וכנראה שתנצח – אך שום תוצאה לא תפתיע. משולש.

10. יבנה – עמידר. אם במשחק זה תיפול תוצאה אחרת מניצחון ביתי, יהיה הפרס השני כמו הפרס הראשון... יבנה לא תחמיץ את ההזדמנות, לעמידר אין קבוצה ואין מוטיבציה. לא לחשוב אפילו על משהו אחר מ־1.

11. בת ים – טבריה. בת־ים עלתה השנה לליגה הארצית והיא גם הקבוצה הראשונה מקבוצות ליגה זו, שהבטיחה עלייתה לחצי הגמר. משהו קרה לטבריה ואנחנו מצפים ממנה לשיפור ולהצגות כמו שהכרנו. משולש.

12. מכבי יפו – עכו. חשבנו שלפחות במסגרת גביע הטוטו, יפו תראה כדורגל יפה. לצערנו, טעינו. השבת יש לה יריבה שכל משחקיה הם כרי לצאת ידי חובה. 1, x מספיק.

13. הפועל ר"ג – הפועל יהוד. בשבת שעברה "קרה פנצ'ר" ליהוד במשחקה עם בית"ר נתניה ופחות מנצחון לא יספיק לה השבת. ר"ג הבקיעה הרבה וספגה מעט בחמשת הסיבובים עד עכשיו. כל תוצאה אפשרית.

14. ביתי"ר נתנית – מכבי שעריים. למרות שניצחה בשבת שעברה ולמרות שהיא משחקת במגרש הביתי שלה, קשה לנו להאמין שבית"ר נתניה תצליח להשיג שני נצחונות רצופים... 2, x במשחק האחרון.

אפרים שמעונוב משמשון, שהבטיחה עליתה לחצי הגמר בגביע הטוטו, בעימות עם מאיר קדוש מבית"ר ירושלים במשחק ביניהן במחזור סוף השבוע שעבר (צילום: עמיר חדד)

טבלאות גביע הטוטו

(לאחר המחזור ה־5)

לאומית

בית א'

1. שמשון ת"א 5-8
2. מכבי חיפה 6-11
3. בית"ר י־ם 6-6
4. בית"ר תל־אביב 8-3

בית ב'

1. בני יהודה 2-8
2. הפועל פ"ת 4-4
3. צפרירים 5-4
4. מכבי פ"ת 8-3

בית ג'

1. מכבי נתניה 6-8
2. הפועל באר־שבע 1-7
3. הפועל י־ם 8-6
4. מכבי תל־אביב 13-4

בית ד'

1. הפועל ת"א 3-12
2. כפר־סבא 4-9
3. הפועל חיפה 10-5
4. הפועל לוד 13-4

ארצית

בית א'

1. מכבי יבנה 2-9
2. הפועל חדרה 6-9
3. הכח 8-2
4. רמת עמידר 9-5

בית ב'

1. בת־ים 3-11
2. הפועל טבריה 9-11
3. מכבי יפו 7-4
4. הפועל עכו 10-5

בית ג'

1. הפועל ר"ג
2. הפועל יהוד
3. שעריים
4. בית"ר נתניה

הצעות השבוע

שיטות מלאות

סולידי

משחק	1	x	2
1	X		
2		X	
3		X	
4			X
5			X
6	X		X
7			X
8	X		X
9		X	
10	X		X
11			X
12	X		
13	X	X	
14		X	

שלשות — כפולים 4 טורים 16

הפתעות

משחק	1	x	2
1			X
2	X		
3		X	X
4	X		
5			X
6	X	X	
7		X	X
8		X	
9	X	X	
10	X		X
11			X
12		X	
13		X	X
14	X		

שלשות — כפולים 6 טורים 64

הגיוני

משחק	1	x	2
1	X	X	
2	X		
3	X		X
4	X	X	
5		X	X
6	X		
7		X	X
8	X		X
9			X
10	X		
11	X	X	
12	X		
13	X	X	X
14			X

שלשות 1 כפולים 7 טורים 384

לעשירים

משחק	1	x	2
1	X	X	X
2	X		
3		X	
4	X	X	X
5		X	
6	X	X	X
7		X	X
8		X	X
9		X	X
10	X		
11	X		X
12	X		
13		X	
14			X

שלשות 3 כפולים 4 טורים 432

שיטה מצומצמת

משחק	שיטה	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1 x 2	2	x	1	2	x	1	2	x	1
2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2
3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
5	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2
6	1 x 2	x	1	2	1	2	x	2	x	1
7	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
8	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
9	1 x 2	1	2	x	x	1	2	2	x	1
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
11	1 x 2	2	2	2	x	x	x	1	1	1
12	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x
13	1 x 2	1 x 2	1 x 2	1 x 2	1 x 2	1 x 2	1 x 2	1 x 2	1 x 2	1 x 2
14	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2

שלשות 5
כפולים 4
[illegible] טורים מלא
[illegible] טורים בשיטה המצומצמת

קבוצת הכדורגל של חברת חשמל ת"א, אלופת הספורטיאדה הבינלאומית (אילת 87'). עומדים, מימין: יצחק מגדל (מאמן), שושן, ג'קי לוי, זאב שטה, מנחם עזרן, יעקב סרדיניוף, יצחק מגלד, דודו (נהג), ששון עובד, סמי חובב (אוחד), ג'ו (עסיין), אבישי סולמי (מנהל), אלי צור, משה לוי, מישאל קינזי, אמנון פינגר. יושבים: איתן קונסט, ציון אלקיים, יעקב שני, יגאל צור, יעקב בלאיש, חיים וידל, נתן שרעבי, איתמר כהן (קפטן), יששכר יפת, מאיר כהן. בשורה הקדמית: מאיר טיירי וגדי נדב (יו"ר ועדת הספורט)

החל הפליי־אוף

עתה מתחיל למעשה השלב המכריע במשחקי הליגות השונות ■ התעשיה האוירית, אלופת הנשים בכדורסל, בזכות הפרש סלים ■ 20 קבוצות ויותר ממאה טניסאים בטורניר האליפות בספורט הלבן

רועי בן־נתן

בשבוע שעבר החל הסיבוב השני בליגות הכדורסל, הכדורגל והקט־רגל, בליגה של סיבוב אחד בין הקבוצות שעלו לפליי־אוף העליון והתחתון (בנפרד). הנקודות שצברו בסיבוב הראשון, נחשבות.

להלן תוצאות מהמשחקים הבול־טים:

● כדורסל: דפי זהב – י.ב.מ. 56–36, בנק הפועלים – הבנק הבינלאומי 36–66, דן ת"א – הסנה 62–31, תע"ש ת"א – בנק דיסקונט 64–32, דיגיטל מחשבים – בל"ל אזור ת"א 62–46 משטרת איילון – כלל ביטוח 62–33.

● כדורגל: חברת החשמל – הפני־קס 2–1, ידיעות אחרונות – תנובה 3–1, קאופרטיב דן – הבנק הבינלאומי 0–5.

● קט־רגל: בזק תקשורת א' – עזיז הסטקיה 4–2, ארקיע – דן ת"א 6–1, חמת – תל כביר 7–1, הרץ – מכון התקנים 4–2, מט"ח – מלון הילטון 0–5, בנק לאומי – בנק הפועלים 2–2 (לאחר מאבק מרשים), בנק דיסקונט – י.ב.מ 4–3, בנק עליה – בל"ל סניף מרכזי 6–0, בזק תקשורת ב' – דטה מיכון 2–2, תע"ש 55 – תע"ש 77 3–1, כור מתכת/חמת – מתנ"ס תל כביר 7–1, דובק ב' – מ.ר.א. 1–1, גזית מכשירי כתיבה – תע"ש חשמל 2–0.

● כדורסל נשים: נסתיימו המשח־קים ולשלוש קבוצות – תעשיה אווי־רית, בזק תקשורת ת"א והקאנטרי־קלאב ת"א – אותו מספר נקודות ורק בזכות הפרש סלים זכתה באליפות קבוצת התעשיה האווירית.

100 טניסאים באליפות

100 שחקנים ויותר נוטלים חלק במשחקי הליגה בטניס למקומות עבו־דה במחוז ת"א. הפעילות נערכת דרך קבע, פעמיים בשבוע, בימי שני ורביעי במגרשי הטניס של הפועל ת"א והם מרתקים אליהם פועלים, פקידים, טכנ־אים, עורכי דין, מנהלים, מנכ"לים ומהנדסים – למעשה כל שדרות הצי־בור. כדבר הזה לא היה אפשרי לפני כמה שנים והוא מעיד גם על הפופ־לאריות של הענף ספורט, שגם נעשה עממי מאד.

במקומות עבודה במחוז ת"א מש־תתפות כ־20 קבוצות המחולקות לשתי ליגות. קשת הגילים כאן רחבה עד כדי כך, שניתן לראות משני צידי הרשת שחקן בן 25 ומולו בן 50 ויותר. אבל הפער אינו פוגע ברוח הספורטיבית, שהיא טובה והדרישה להשתתפות בליגה זו הולכת וגוברת. מדי שנה נרשמות קבוצות חדשות.

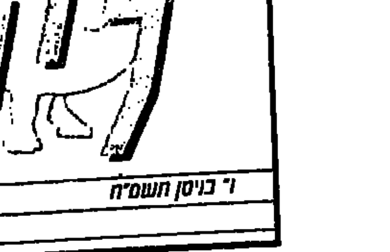
מן הראוי לציין שבליגה למקומות עבודה בת"א נוטלים חלק טניסאים שהשתייכו בעבר הלא רחוק לשורה הראשונה של שחקני הטניס בישראל. ביניהם: ראובן בלאו, יצחק מינץ, הווי־אס ברמן, אליקים סטמפו אשר טבקמן ואחרים.

אגב, סטמפו הוא רכז הענף ואינו חוסך זמן ומאמץ כדי להאדיר את המפעל הנפלא. מנהל מועדון הטניס של "הפועל", מרבין פז, דואג לכל פרט להצלחת התחרויות.

התוצאות האחרונות:

בית א': תע"ש הדר – חברת הסנה 2–1, בנק דיסקונט – תע"ש חיפה 2–1, דפי זהב א' – חברת החשמל 3–0, עי־רית ת"א – בזק תקשורת א' 3–0, חב־רת הסנה – בנק לאומי 2–1.

בית ב': קאנטרי קלאב – אגד מכללים 3–0, בזק תקשורת ב' – או־טומציה 2–1, אגד מכללים – דן ת"א 2–1, תע"ש מפלן – דפי זהב ב' 2–1, תע"ש תיכון – תע"ש חשמל 2–1, תע"ש מלטם – אוטומציה 2–1. ■

לילדים
ו' בניסן תשמ"ח | גליון 357 (ז) | 24 3 1988
עורכת: בת דורה בר

אֲנִי וְדֻבִּי דֹּב

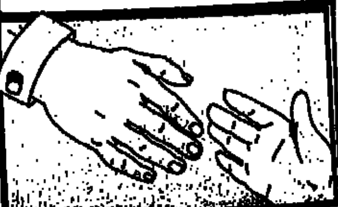
אֲנִי וְדֻבִּי דֹּב
יָצָאנוּ לָרְחוֹב
אֶל הַקֹּר הָרָטֹב
וְהַגֶּשֶׁם לָרֹב.
בְּסִמְטָאוֹת הָעִיר
אֲנִי הוֹלֵךְ זָהִיר
נִשְׁמָר בְּשֶׁבַע עֵינַיִם
מִכָּל שְׁלוּלִית שֶׁל מַיִם.
לְדֻבִּי דֹּב חֲלִיצָה קְצָרָה
מִקַּיִץ שָׁנָה שֶׁעָבְרָה
כּוֹבַע קַשׁ, חֲצִי מִכְנָס
וּלְכָל שְׁלוּלִית נִכְנָס.
וּבְתוֹךְ הַשְּׁלוּלִית
בּוֹנֶה סִירָה עֲנָקִית
צִי עֲנָק לוֹ מְקִים
וּמַפְלִיג לְמֶרְחַקִּים.
עַל דֻּבִּי דֹּב לֹא אוֹסְרִים
אֶת דֻּבִּי דֹּב לֹא מַזְהִירִים
פֶּן יַחֲלֶה וְיִצְטַנֵּן
יִשְׁכַּב עִם חֹם וְיִתְלוֹנֵן.

אֱלִי רָוֶה

הדר מקבוץ נוסר עם הבובות

צילם: איציק סלע

שלום שלום

רָאִיתִי יְלָדִים עוֹבְדִים בְּחָצַר בֵּית־הַסֵּפֶר הָאֲזוֹרִי בְּאַחַד מִיִּשּׁוּבֵי הַשָּׁרוֹן. גַּם מוֹרָה עָבְדָה אִתָּם.

הֵם הָיוּ שְׂמֵחִים בַּעֲבוֹדָתָם – טִפּוּל בְּגַן הַנּוֹי שֶׁל בֵּית סִפְרָם. נִגַּשְׁתִּי וְשָׁאַלְתִּי:

"אֵיךְ זֶה לַעֲבוֹד בַּגִּנָּה?"
"כֵּיף!" הֵם עָנוּ לִי.

גַּל שֶׁל הִתְרַגְּשׁוּת מִלֵּא אֶת לִבִּי. נִזְכַּרְתִּי בְּכוֹתָרוֹת בְּעִתּוֹנִים עַל מַחְסוֹר בְּעוֹבְדִים בְּקָטִיף הַהֲדָרִים, עַל עִכּוּב בִּבְנִיַּת בִּנְיָנִים בְּשֶׁל אוֹתָהּ סִבָּה, עַל הַזְמָנוֹת לְיִצּוּא שֶׁלֹּא הוּכְנוּ בִּזְמַן בִּגְלַל אִי הוֹפָעַת עוֹבְדִים. קָרָאתִי גַּם שֶׁקְּבוּצוֹת פּוֹעֲלִים מַגִּיעוֹת אַרְצָה מֵאֲרָצוֹת רְחוֹקוֹת לַעֲבוֹדָה בַּפַּרְדֵּסִים, בְּמִפְעָלִים וּבְבִנְיָן.

וְהִנֵּה כָּאן רָאִיתִי אֶת הַפִּתְרוֹן לְאַחַת הַבְּעָיוֹת הַקָּשׁוֹת שֶׁלָּנוּ – חֲזָרָה לַעֲבוֹדַת כַּפַּיִם. אִם הַיְלָדִים אוֹמְרִים "כֵּיף לַעֲבוֹד!" הֲרֵי שֶׁאִם יִנְהֲגוּ כָּךְ בְּכָל בָּתֵּי־הַסֵּפֶר – הַיְלָדִים יַעַבְדוּ בְּגַן, בְּנִקָּיוֹן וּבְאַחְזָקַת בֵּית־הַסֵּפֶר וּבְמַקְבִּיל יַחֲזֹר עֶרֶךְ הָעֲבוֹדָה, עֲבוֹדַת־הַיָּדַיִם, אֶל הַלִּמּוּדִים, אֶל הַחִנּוּךְ וְגַם אֶל הַהוֹרִים שֶׁיַּסְבִּירוּ לַיְלָדִים (וּלְעַצְמָם) כִּי הָעֲבוֹדָה (גַּם בַּחַקְלָאוּת, גַּם בַּבִּנְיָן וְגַם בַּחֲרֹשֶׁת) הִיא דָּבָר חִיּוּבִי, דָּבָר חָשׁוּב וְטוֹב לְכָל עוֹבֵד וְלַמְּדִינָה כְּאֶחָד.

עמוס בר

דברי חכמה

ואחד לשנה הבאה

שֵׁשׁ, שֶׁבַע, שְׁמוֹנֶה – וְאַחַת לַשָּׁנָה הַבָּאָה. יוֹם הוּלֶדֶת. עוֹד שָׁנָה עָבְרָה. אֶת מָה אָנוּ חוֹגְגִים? הַשִּׂמְחָה עַל הַשָּׁנִים שֶׁחָלְפוּ אוֹ שִׂמְחָה לִקְרַאת תְּחִלַּת שָׁנָה חֲדָשָׁה?

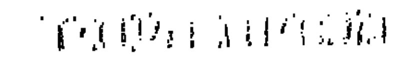
יֶשְׁנָם שְׁנֵי סוּגִים שֶׁל חֲגִיגוֹת. יֵשׁ מְסִבּוֹת סִיּוּם – כְּמוֹ מְסִבַּת סוֹף הַשָּׁנָה בַּכִּתָּה, וְיֵשׁ מְסִבּוֹת פְּתִיחָה – כְּמוֹ חֲנֻכַּת בַּיִת חָדָשׁ, אוֹ פְּתִיחַת כְּבִישׁ חָדָשׁ.

מָתַי אַתֶּם מַרְגִּישִׁים שִׂמְחָה גְּדוֹלָה יוֹתֵר, כְּשֶׁמַּשֶּׁהוּ מַתְחִיל אוֹ כְּשֶׁמַּשֶּׁהוּ נִגְמָר? בָּרוּר שֶׁהַשִּׂמְחָה שׁוֹנָה. כְּשֶׁגּוֹמְרִים יֶשְׁנָהּ שַׁלְוָה, תְּחוּשַׁת שְׁלֵמוּת – עָשִׂינוּ זֹאת. כְּשֶׁמַּתְחִילִים יֶשְׁנָהּ הַתְּכוּנָנוּת, הִתְרַגְּשׁוּת – הַאִם נַצְלִיחַ?

בְּפָרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ מְתֹאֶרֶת שִׂמְחָה שֶׁל פְּתִיחָה. חֲנֻכַּת־הַבַּיִת. חֲנֻכַּת הַמִּשְׁכָּן. כָּל הָעָם הִתְאַסֵּף, הַכֹּהֲנִים לָבְשׁוּ בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה אֶת בִּגְדֵיהֶם הַמְיֻחָדִים. שִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְתִקְוָה – הַאֻמְנָם יְמַלֵּא הַבַּיִת הַזֶּה אֶת יִעוּדוֹ? בִּכְלַל הַתּוֹרָה מַדְגִּישָׁה יוֹתֵר שְׂמָחוֹת שֶׁל הַתְחָלָה – בִּבְרִית מִילָה, בַּר וּבַת מִצְוָה. הַתְחָלוֹת חֲדָשׁוֹת. אוּלַי מִפְּנֵי שֶׁשְּׂמָחוֹת שֶׁל הַתְחָלָה מַצִּיבוֹת אֶתְגָּרִים וְקוֹרְאוֹת לָנוּ לַעֲשׂוֹת, לִיצֹר.

וְאוּלַי כְּדַאי לָנוּ לְאַמֵּץ אֶת שִׁיטַת יוֹם הַהוּלֶדֶת: שֵׁשׁ, שֶׁבַע, שְׁמוֹנֶה – שִׂמְחָה שֶׁל סִיּוּם, הִנֵּה עָבְרוּ שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יָפוֹת. וְאַחַת לַשָּׁנָה הַבָּאָה – שִׂמְחָה שֶׁל פְּתִיחָה הַקּוֹרֵאת לָנוּ לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה דְּבָרִים יָפִים וַחֲשׁוּבִים בַּשָּׁנָה שֶׁמַּתְחִילָה עַכְשָׁיו.

משה מאיר

בתחרות שהיתה ביפן הצגו רעיונות חדשים ומיוחדים למכוניות המחר. הנה מספר דגמאות.

צלומים: צלומי עתונות יוניברסל, לונדון

"אופנים חסרי גלגלים". ◄
חצאי־הגלגל מפעלים על־ידי תכנת הלוכים מיחדת. המצאה זו זכתה ב"פרס הנשיא".

◄"סירה" אירודינמית צמודה לאופנוע "הונדה".

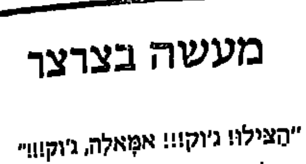
מכונית קומפקטית היכולה לנוע לכל כוון באמצעות גלגליה, היכולים לעשות סבוב של 180 מעלות.▼

גלגל ענק המשמש לאמון אופנוענים.▲

"מרבה רגלים" ממנע נושא 4 רוכבים.▲

◄"מכונית לשלשה" – כך מכנה השלוב הזה של שלשה אופנועים, המחברים יחדו למכונית בת 6 גלגלים.

מעשה בצרצר

"הצילו! ג'וקו!! אמאלה, ג'וקו!!!" זעקות אימות אלו הקפיצו אותי והזניקוני אל המטבח. שם נתגלה לעיני מחזה זה:

אביטל עומדת על השלחן וצורחת. ידה המושטת מצביעה על חרק שחום, שנשה להמלט מחבטות המטאטא שנחתו עליו מידי אמה של אביטל.

מיד ראיתי שה"ג'וק" אינו כלל "ג'וק", לא מקק ולא תיקן.

"אתן יכולות להרגע, חבל לבזבז צריחות וחבטות על צרצר כזה חמוד..."

ממקום מבטחה על השלחן חקרה אותי אביטל:

"איך מבדילים בין ג'וק לבין צרצר? לצרצר יש כנור?"

"את יכולה לרדת מהשלחן גם אם זה מקק. הוא לא ארסי. לצרצר יש רגלי נתור גדולות וכפופות מעל גבו (לתיקן, או הג'וק כמו שאת קוראת לו, אין רגלים כאלה. גופו גם פחוס ורחב הרבה יותר".

"אני מציעה שתסלק את הצרצר־הג'וקי הזה מהבית..." אמרה אביטל ונתרה כמו צרצר מהשלחן.

"ואני מציע להשאיר אותו בבית. בלילה הוא ינגן לנו יפי של מנגינות". הצעתי ובעדינות גרשתי את הצרצר אל מתחת למקרר.

"איך הצרצר מצרצר?" שאלה אביטל, "באמת יש לו כנור קטנטן?"

"לא, אין לו כנור, הוא משפשף רגליו האחוריות במהירות עצומה על קפסת תהודה וכך משמיע את קול הצרצור".

כשהערב ירד נכנס ביתנו למשטר של דממה מחלטת. נתקנו את הטלפון. לא הפעלנו רדיו או טלויזיה. ישבנו שותקים ומחכים לשמוע את נגינת הצרצר החמוד שלנו.

ציור: נורית צרפתי

שעה חלפה ו...כלום. לא צרצור ולא נגינה. עוד שעה ועוד מחצית השעה ותנומה נפלה עלינו. ולפתע, איזה יפי! הצרצר החל מצרצר. בתחלה צרצורים קטועים, כאלו מכון את תיבת התהודה שלו ובהמשך – צרצורים ממשכים וארכים.

"אתם רואים, היה כדאי להשאיר אותו", קראתי בשמחה. הצרצר נבהל וחדל לצרצר. שתקתי והוא שוב נגן. שחקנו אתו במשחק הצרצורים והדבורים כמעט עד חצות והלכנו לישון.

בשתים אחרי חצות פקחתי עין אחת, תשפתי אזני מתחת לשמיכה ודהמתי: קונצרט אדיר של צרצורים התקיף את ביתנו. זנקתי ממטתי אל המטבח. באמצע המטבח עמד הצרצר שלנו וגנן בעז. צרצורו מלא את הבית. אך להפתעתי הרבה עקר הקונצרט נשמע מבחוץ.

קול הצרצור של הצרצר שלנו בקע החוצה וכל צרצרי הסביבה התרכזו ובאו, נצמדו לביתנו והצטרפו לקונצרט. בכל רגע נוספו עוד ועוד צרצרים וקול הצרצור הלך וגבר. כל בני הבית התעוררו ופרצו החוצה:

"אתה והצרצר החמוד שלך... עוד מעט וכל השכונה תתעורר..."

אותו לילה לא עצמנו עין. גם בלילות הבאים לא הצלחנו לישון. הצרצר שלנו צרצר. מיליון צרצרים הצטרפו אליו, נצמדו לבית וצרצרו וצרצרו.

תופעה כזאת לא הכרנו. שערנו כי צרצור הצרצר שלנו גרם, משום מה, לעוד צרצרים להתקרב ולהצטרף אליו. בני המשפחה הפסיקו לדבר אתי. ידעתי כי אהיה מנדה ומחרם עד שאצליח לסלק את הצרצר הטורדני מביתנו. אך הצרצר כאלו הבין שרוצים לזרוק אותו מביתנו ופשוט – נעלם. התרוצצתי מפנה לפנה. נדמה היה לי שהוא מאחורי המקרר, פתאם שמעתיו מתחת לשלחן. לא, מכוון הספה, על־יד הטלויזיה, מהנברשת. אולי בשפופרת הטלפון? בחדר השנה... באמבטיה... בקצור, המצרצר הנעלם.

קניתי את כל הספרים, בעשר שפות, העוסקים בצרצרים. למדתי ולמדתי, עד שגליתי מדוע מצרצר הצרצר: הזכר קורא בצרצוריו לנקבה.

ואז ידעתי מה אעשה: הצלחתי לתפוס צרצרית, שנתרה במרפסת. הכנסתי אותה לקפסת קרטון. את פתחה כסיתי ברשת. העמדתי אותה באמצע המטבח. בערב התחיל הצרצר שלנו לצרצר. הצרצרית החלה לקפוץ ולנתר בקפסה. שמע זאת הצרצר ויצא ממחבואו. סוף סוף נשא פרי קול הצרצור שלו. הוא נתר על הרצפה, קפץ ועלה על הרשת. פתחתי לו פתח ברשת והוא זנק לזרועות הצרצרית.

וכך, כשהם חבוקים בכה, הוצאתי אותם לשדה, רחוק מביתנו ונח לנו. מאז לא נתתי לצרצרים להכנס לביתנו. שם בשדה מקומם, ושם יצרצרו להם ואנו נוכל לישון בבית ולשמוע מנגינת צרצרים נעימה מרחוק.

עמוס בר

תיק סגור

פרק 21: מישהו דפק חזק בדלת

אבינדור נשאר בבית שנעלו אותו מבחוץ, ובחלומו ראה את סבתא מגששת בידה את דרכה במסדרון ארוך ואפלולי. הוא עמד בקצה השני של המסדרון ורצה לרוץ אליה, לעזור לה ללכת. אבל הוא לא יכול היה להזיז את עצמו. לפתע, חדר לחלומו טרקטור שהיה נוסע לעברו ומרעים עליו בכל כוח המנוע. רק כשגבר הרעש מאוד, התעורר אבינדור והבין שאין זה טרקטור, אלא מישהו דופק חזק בדלת.

אבינדור לא ניגש לדלת. הוא ידע שזהו אחד מן הדברים האסורים עליו. לכן נשאר שוכב במיטה עד שפסקו הנקישות. אחר־כך קם והציץ מבעד לחרכי התריס שסוגר את המרפסת, ומה שראה בחוץ ריגש אותו מאוד.

"רונן!" צעק אבינדור, "רונן!"

רונן כבר הספיק להתרחק מן הבית, ועכשיו הסתובב וחזר אליו בצעדים מהירים. אבינדור נופף אליו בידו, ורונן קרא לעברו: "רד, אני מחכה לך".

אבינדור מיהר לרחוץ את פניו ולהתלבש. אני כבר בא, דיבר אבינדור אל עצמו וניגש לדלת. הוא לחץ על הידית ונוכח לדעת שהדלת נעולה.

לבו נפל בקירבו. רגעים ארוכים עמד לפני הדלת הנעולה, כשהוא לוחץ על הידית, ועדיין היה עומד שם כשנשמעו צעדיו עולים במדרגות.

"אבינדור", נשמע מעבר לדלת קולו של רונן. "אבינדור".

"א.. אין לי מפתח", אמר אבינדור לאט.

"מה, אתה בעונש?" שאל רונן.

"אבינדור לא ענה. "אסור לך לצאת?"

"מותר לי. אבל אני לא יכול. נעולי".

"שמע", אמר רונן אחרי שתיקה קצרה. "אני הולך מסביב לבית. תפתח את הדלת במרפסת המטבח. אולי אצליח לעלות דרך הבלוקים". וכבר נשמעו צעדיו הקלים של רונן, כשהוא מדלג למטה במורד המדרגות.

"הי, ילד, מה אתה מחפש כאן?" נשמע לפתע קולה של השכנה.

"באתי לאבינדור. אבל הדלת שלהם נעולה ואין לו מפתח", נשמע קולו של רונן מחדר המדרגות.

"אתה באת לאבינדור?" קולה של ציפורה היה מלא תמהון. "כן. מה יש, אסור?"

"אני לא יודעת". עכשיו היה קולה של ציפורה הססני.

"אולי יש אצלך מפתח שלהם?"

"יש לי, אבל..." "אבל מה? תפתחי בבקשה, אני חבר שלו".

"אתה חבר של אבינדור?" קראה ציפורה כלא מאמינה, "מאיפה אתה בכלל מכיר אותו? אה, אתה בטח מתנדב כזה. שלחו אותך מאיזה ארגון, מה?"

"כן, כן, בטח, שלחו אותי", השיב רונן בקול מלא בטחון.

ואבינדור התפלא מי שלח אותו ומדוע.

הדלת שנפתחה בידי השכנה כמעט והפילה את אבינדור שעמד מאחוריה. "אתה תנעל כאן כשתלך?" שאלה השכנה ציפורה את רונן.

"בסדר", השיב רונן ותחב את המפתח לכיסו.

דורית אורגד

40 שנות המדינה

השירות

רשת הדרכים שהיתה בארץ בתקופת השלטון הבריטי לא התאימה לצרכי הישוב העברי המתפתח. סלקים חשובים מרשת הכבישים נמצאו באזורים ערביים מבהקים. כאשר פרצו פעולות האיבה, בסתו 1947, נחסם המעבר דרך אזורים אלה וישובים רבים, ובראש וראשונה ירושלים, אבל גם בגליל ובנגב נותרו מבדדים ומנתקים. היות והחלט לא לנטש את הישובים החל מאבק על שחרור ושמירה על הדרכים. שירות של אספקה ונשק נסו למגיע אל הישובים, גם אלו המבדדים ביותר, וחן שמשו מטרה להתקפות ערביות. היה צרך לאבטח את השירות. המצב הלך ורע מיום ליום. הערבים עברו מצליפות בודדות להקמת מחסמים בדרכים. איש לא נסע בכבישים אם לא היה הכרח בדבר.

הסכנה על הכביש המוביל לירושלים הפקדה בידי קמץ פלמ"חאים. כל אותו חרף של 1948, בקר המקפיא של הרי יהודה, ברוח נושכנית ובגשם שוטף, עם מעט מאד נשק ביד, החזיקו אנשי הפלמ"ח בכביש החשוב כל כך לירושלים. הם נסעו הלוך ושוב, לראשם כובעי גרב, מזונם כריכים, ובשעת הצרך מתחבאים היו מאחורי תבות קרטון. יומם ולילה במשך חדשים רצופים. הקטע המסכן ביותר בכביש היה שער הגיא (באב־אל־ואד), שצלעותיו המיוערות והתלולות שמשו מחסה לצלפים ערביים. שער הגיא היה מלכדת מות ואנשים וכלי רכב רבים מצאו שם את סופם.

גם בשאר הכבישים בנגב ובגליל, היה המצב קשה. במרס 1948 הגיעו התקפות הערבים לשיאן. הבריטים מצדם הכבידו גם הם את עלם. לעתים קרובות ערכו חפושים בשירות והחרימו כלי נשק שנמצאו בידי מלוי השירות. כל שירה שהצליחה להגיע למחוז חפצה היתה בבחינת הישג אדיר. ואלו הכשלונות היו צורבים ומכאיבים. ב־18 במרס התקפה שירה בדרכה להרטוב (נהדפה; ב־26 במרס נלכדה שירה שחזרה מגוש עציון לירושלים; כעבר יומים, ב־28 במרס, נפתה שירת משוריינים לפרץ לעבר קבוץ יחיעם המנתק בצפון. היא עלתה על מארב ליד הכפר הערבי כברי ונגרמו לה אבדות כבדות. שירה אחרת, שנסתה למחרת לעלות מן השפלה לירושלים, ותקלה במחסם ובמארב.

תוך פרק זמן קצר של שבועים, נפלו כ־100 לוחמים במאבק על שחרור הדרכים, מאבק שהיה למעשה השלב הראשון במלחמת העצמאות.

מנה חבושי